

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 15 december.

2 § Utökning av antalet suppleanter i EU-nämnden

Valberedningen hade, enligt ett till kammaren inkommet protokollsutdrag, tillstyrkt att antalet suppleanter i EU-nämnden skulle utökas från 36 till 37.

Kammaren medgav denna utökning.

3 § Val av extra suppleant i EU-nämnden

Företogs val av extra suppleant i EU-nämnden.

Kammaren valde i enlighet med valberedningens förslag till

suppleant i EU-nämnden

Max Andersson (mp)

4 § Anmälan om kompletteringsval till riksbanksfullmäktige

Talmannen meddelade att Moderata samlingspartiets riksdagsgrupp på grund av uppkommen vakans anmält f.d. riksdagsledamoten Anne-Katrine Dunker som suppleant i riksbanksfullmäktige.

Talmannen förklarade vald till

suppleant i riksbanksfullmäktige

Anne-Katrine Dunker, f.d. riksdagsledamot

5 § Ny riksdagsledamot

Upplästes och lades till handlingarna följande från Valprövningsnämnden inkomna

Berättelse om granskning av bevis för riksdagsledamot

Till Valprövningsnämnden har från Valmyndigheten inkommit bevis om att Börje Vestlund (s) utsetts till ny ledamot av riksdagen fr.o.m. den 22 december 2006 sedan Carin Jämtin (s) av sagt sig uppdraget.

Valprövningsnämnden har denna dag granskat beviset för den nya ledamoten och därvid funnit att det blivit utfärdat i enlighet med 14 kap. 28 § vallagen.

Stockholm den 20 december 2006

Staffan Magnusson

/Kerstin Siverby

6 § Anmälan om återtagande av plats i riksdagen

Talmannen meddelade att *Marie Nordén* (s) skulle återta sin plats i riksdagen från och med den 23 december, varigenom uppdraget som ersättare skulle upphöra för Stefan Wikén.

7 § Avsägelse

Talmannen meddelade att *Torkild Strandberg* (fp) anhållit om entledigande från uppdraget som ledamot av riksdagen från och med den 11 januari 2007.

Kammaren biföll denna anhållan.

8 § Meddelande om preliminär plan för kammarens sammanträden

Talmannen meddelade att en preliminär plan för kammarens sammanträden under tiden den 16 januari–13 september 2007 med voterings-tider till och med den 1 mars delats ut till kammarens ledamöter.

9 § Meddelande om partiledardebatt

Talmannen meddelade att partiledardebatt skulle äga rum *onsdagen den 17 januari 2007 kl. 9.00.*

Föredrogs och hänvisades
Propositioner
2006/07:33 till justitieutskottet
2006/07:34 till civilutskottet

Framställningar
2006/07:RRS14 till finansutskottet
2006/07:RRS15 till arbetsmarknadsutskottet

Kammaren biföll talmannens förslag att motionstiden för ovanstående propositioner och framställningar skulle förlängas till *torsdagen den 18 januari 2007*.

11 § Samhällsekonomi och finansförvaltning

*Samhällsekonomi och
finansförvaltning*

Föredrogs
finansutskottets betänkande 2006/07:FiU2
Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning (prop. 2006/07:1 delvis).

Anf. 1 ANNA LILLIEHÖÖK (m):

Herr talman! Jag ska nu ge en kort beskrivning av och introduktion till finansutskottets betänkande nr 2 som berör samhällsekonomi och finansförvaltning. Det omfattar många olika myndigheter inom ekonomistyrning och finansförvaltning, men också anslag som rör offentlig statistik och arbetsgivarfrågor inom statliga verksamheter.

Exempel på myndigheter inom det här utgiftsområdet är de som arbetar med effektivisering och styrning av statsförvaltningen, till exempel Ekonomistyrningsverket och Statskontoret. Inom det ekonomiska området finns till exempel Konjunkturinstitutet och Nämnden för offentlig upphandling.

Här finns också anslagen för frågor som rör styrning och tillsyn av finansmarknaderna, till exempel Finansinspektionen och Riksgäldskontoret. Den offentliga statistiken och SCB ingår också i detta utgiftsområde.

Den totala utgiftsramen är 12 miljarder kronor. Den största posten är avsättningen till statliga tjänstepensioner med nära 9 miljarder. Det näst största anslaget är kostnaden för trängselskatteförsöket i Stockholm med 1 miljard kronor, vilket dock är nära ½ miljard lägre än vart och ett av de föregående åren.

En fråga som utskottet vill betona i det här betänkandet är att redovisningen av resultaten inom de olika statliga verksamheterna behöver utvecklas både vad gäller regeringens redovisning och utskottens uppföljning här i riksdagen.

Till betänkandet har fogats en reservation som rör uppgifter i statens nya lägenhetsregister, och det finns särskilda yttranden med alternativa förslag om anslagens fördelning.

Anf. 2 SONIA KARLSSON (s):

Herr talman! Vi socialdemokrater har i motion Fi244 *Alla ska med* gett vår syn på inriktningen av politiken. Våra förslag syftar till att utveckla hela Sverige och ge alla som bor här del av den goda ekonomiska utveckling som den socialdemokratiska politiken lagt grunden för.

Det rekordstora antalet nya jobb och den snabba minskningen av arbetslösheten som sker just nu är ett styrketecken för den välfärdsmodell som den nya regeringens politik syftar till att förändra.

Hög sysselsättning kan förenas med rimliga nivåer och avgifter i a-kassan. Nu handlar det om att bygga vidare på den generella välfärdspolitiken och inte underminera de system som gör att långtidssjuka och arbetslösa slipper hamna i permanent underläge och fattigdom – inte om att försämra för dem som redan har det svårast.

Riksdagens majoritet har genom rambeslut valt en annan inriktning på politiken än den vi förespråkar. Därför vill vi inte delta i beslutet om anslagsfördelningen inom utgiftsområde 2 utan hänvisar till den röstförklaring som vi ger i det särskilda yttrande som återfinns i betänkandet.

Vi anser exempelvis att kompetensöverföringsjobben har fungerat väl och att regeringens snabbare utfasning av dessa är fel. Syftet med kompetensöverföringsjobben var att säkerställa en kommande generationsväxling vid statliga myndigheter. Det skulle göra det möjligt att tidigare lägga nyanställningar på grund av framtida pensionsavgångar för att underlätta för personer som söker arbete där högskoleutbildning eller liknande efterfrågas. Det skulle göra det möjligt att få inträde på arbetsmarknaden.

Det är anmärkningsvärt att regeringen så snabbt fasar ut detta anslag samtidigt som man i budgetpropositionen säger: "Förvaltningens förmoda att möta kommande stora pensionsavgångar och förse myndigheterna på kort och lång sikt är en utmaning."

Tydligen vill regeringen göra denna utmaning ännu besvärligare än vad den hade behövt vara, eftersom man gör denna kraftiga neddragning på kompetensöverföringsjobben.

Under anslaget Statliga tjänstepensioner m.m. noteras att kommande generationsskifte avspeglar höjningen av volymen som påverkar anslags storlek. Enbart mellan 2007 och 2008 ökar kostnaden med 243 miljoner kronor. Detta understryker det stora generationsskifte som kommer att ske de kommande åren inom staten.

En aktiv personalpolitik behövs för att säkerställa kvaliteten i den statliga verksamheten. Kompetensöverföringsjobben är ett viktigt inslag i personalpolitiken.

De minskade anslagen kommer att medföra ekonomiska problem för de myndigheter som använt sig av denna möjlighet att bedriva en god och framsynt personalpolitik. Vi socialdemokrater beklagar detta.

Herr talman! Eftersom vårt budgetalternativ är en helhet där inga delar kan bytas ut och behandlas isolerat från de andra delar vi inte i beslutet om anslagsfördelningen inom utgiftsområde 2.

Herr talman! Jag vill börja med att yrka bifall till reservationerna från Vänsterpartiet under punkt 8 i finansutskottets betänkande nr 2. Övriga synpunkter om betänkandet berörs i vårt särskilda yttrande i samma betänkande.

Vår reservation gäller den offentliga statistiken. En bra offentlig statistik är viktig för rätten till en bostad. För oss i Vänsterpartiet är rätten till en bostad central. Den rätten har förstärkts i samband med införande av en bostadsförsörjningslag, som kom tidigare. Tyvärr är den lagen dock otillräcklig och otydlig i sin utformning.

En av de påverkande faktorerna till att uppnå rätten till en bra bostad i Sverige är bra förutsättningar för en bra boendeplanering. För oss i Vänsterpartiet är planering av bostäder och boendemiljö en central fråga för att kommunerna tillsammans med den statliga nivån ska kunna ta sitt ansvar för en social bostadspolitik.

Vi måste ta ett helhetsgrepp i planeringen. Vi vill därför ändra lagstiftningen i riktning mot en obligatorisk boendeplanering. Statistik är viktig och nödvändig för en bra boendeplanering. Kunskapen om hur boendesituationen i kommunerna ser ut måste analyseras och bygga på fakta och statistik.

Genom en ny lag om lägenhetsregister kommer vissa grundläggande behov för kommunernas möjlighet till en boendeplanering att tillgodoses. Dock krävs det att vi fyller alla de luckor som finns för att få ett bra statistiskt underlag.

I denna strävan vill Vänsterpartiet se en ny folk- och bostadsräkning. En ny lag om lägenhetsregister har förbättrat förutsättningar för planering av bostäder. Men vi i Vänsterpartiet vill utöka antalet fakta i registret till att även innehålla uppgifter om tillgång till hiss, antal våningsplan i flerbostadshus, värme- och ventilationssystem samt upplåtelseform.

Dessa uppgifter har vi med i två motioner som finns i civilutskottet, C202 och C207. De finns med i finansutskottets betänkande och behandlas i yrkandena 1–4 och yrkande 6.

Uppgifter om hiss och våningsplan bör finnas med i lägenhetsregister. I samhällsplanering är det viktigt att tillgängligheten i bostäder på ett enkelt sätt kan visas när brister i de befintliga bostäderna ska åtgärdas.

Uppgifter om ventilations- och värmesystem är viktiga för att miljömålet God bebyggd miljö ska kunna uppfyllas och den totala energiförbrukningen ska minska.

Uppgifter om upplåtelseform är viktiga. Vänsterpartiet vill se en fastighetsbeskattning som är neutral och som bygger på upplåtelseform och inte som i dag på hustyp.

Vänsterpartiet har under en rad år motionerat om att regeringen bör se över möjligheten att använda ett kommande lägenhetsregister i syfte att bekämpa svarthandel och skenbyte med hyreslägenheter. I en ny lag om lägenhetsregister saknas dock denna möjlighet.

Det vanliga sättet att köpa en lägenhet svart är att arrangera ett skenbyte. Köparen skriver sig då vanligtvis på en fiktiv adress med ett falskt kontrakt som sedan används som bytesobjekt.

Vi menar att en hyresvärd eller hyresnämnd genom att söka historiskt i register enkelt kan kontrollera hur en byteskedja sett ut och om vissa lägenheter frekvent förekommit i byteskedjor.

Lägenhetsregistret kan på så sätt bli ett kraftfullt verktyg för att komma åt dessa kriminella lägenhetsaffärer. Regeringen bör därför se till att ett lägenhetsregisters ändamål även är att bekämpa svarthandel och skenbyte med hyreslägenheter.

Anf. 4 GÖRAN PETTERSSON (m):

Herr talman! Politikområdena effektiv statsförvaltning och finansiell styrning och tillsyn lever ett tämligen undanskymt liv i statsbudgeten. Om man räknar bort anslaget för tjänstepensioner och trängselskatter omfattar de två områdena endast 2 miljarder kronor, det vill säga 0,2 % av den totala statsbudgeten.

Men politikområdenas betydelse kan inte bara mätas i det ekonomiska anslaget. Genom att ha en effektiv statsförvaltning säkerställer vi att medborgarna får valuta för sina skatter. Detta ska ske med en ständigt pågående förbättring av styrningen, ledningen, samt en aktiv verksamhetsutveckling.

I sitt betänkande har finansutskottet haft anledning att framföra kritik mot såväl nuvarande som föregående regering då det gäller resultatredovisningen till riksdagen. Framför allt har kritiken riktats mot den bristande kopplingen mellan mål, resultat och anslagsnivå.

Jag anser att det är av stor vikt att vi återkommer till detta under kommande år. Vi får en effektiv statsförvaltning först då vi tar till oss de resultat och de revisioner som skickas till riksdagen och gör någonting åt det.

Knappt 930 miljoner kronor i budgeten anslås till fortsatta försök med trängselskatt i Stockholm. Bakgrunden till trängselskatter är väl känd för alla här i kammaren. Som del i ett spel om regeringsmakten beslutade den socialdemokratiska regeringen, över stockholmarnas huvuden, att det skulle införas trängselskatter i Stockholm.

I ett försök att efter införandet skapa reell demokratisk legitimitet för införandet hölls i höstas ett antal lokala folkomröstningar i frågan. Resultatet blev tvetydigt. Den nya regeringen har nu den svåra uppgiften att lösa upp denna gordiska knut som regeringen Persson efterlämnade.

För att lösa upp knuten har regeringen tillsatt Carl Cederschiöld som förhandlingsman. Vi får hoppas att han blir lika framgångsrik som Alexander när det gäller att lösa den gordiska knuten.

Vänsterpartiet framför i ett särskilt yttrande att man vill reducera anslagen till Konjunkturinstitutet respektive Nämnden för offentlig upphandling. Man vänder sig bland annat mot att myndigheterna alltför strikt använder ett marknadsliberalt och nationalekonomiskt perspektiv och därigenom blir opinionsbildande.

Jag anser att det förhåller sig precis tvärtom. Det är inte att de inte använder ett nationalekonomiskt perspektiv, utan att det är väldigt bra att vi har underlagslämnande myndigheter som bygger sina rekommendationer på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Det är vi politiker

som ska stå för politiken, inte tjänstemännen vid de underlagslämnande myndigheterna.

Avslutningsvis vill jag som en del i effektiviseringen av den statliga förvaltningen och statens verksamhet lämna tillbaka några minuter anmäld talartid till kammaren. Jag avslutar med att yrka bifall till utskottets förslag.

Anf. 5 CHRISTER NYLANDER (fp):

Herr talman! Som vi hört tidigare från både Anna Lilliehöök och Göran Pettersson är detta ett område som spänner över väldigt många olika delar i samhället. Jag kan helt och hållet instämma i det som Göran Pettersson tidigare sade. Men jag vill lyfta fram ytterligare några saker i detta.

Två viktiga samhällsfunktioner berörs i betänkandet. Den ena är finansmarknaden, vilken vi väldigt sällan debatterar här i kammaren. Det är kanske på grund av att det ofta är lite tekniskt och svårt. Men det är också så att en väl fungerande finansmarknad är helt avgörande för att en marknadsekonomi ska fungera.

En bra och effektiv finansmarknad skapar jobb i sig. Vi har i Sverige de senaste åren sett att vi har fått många högkvalificerade jobb inom den sektorn. Men det är också viktigt därför att det underlättar för små och stora företag att växa och nyanställa.

Därför är en bra finanssektor en viktig del i en framgångsrik jobbpolitik, och en sådan är viktig för den regering som nu styr. Det är också viktigt att finansmarknaden präglas av stort förtroende bland konsumenter och allmänhet. Därför har regeringen i budgetpropositionen lyft fram just det som ytterligare ett mål för politiken. Det är bra. Utskottet biträder detta.

När det så gäller statens förvaltning är det också där viktigt att förtroendet upprätthålls mellan staten och medborgarna. Det är klart att det som tidigare har tagits upp här om statens arbetsgivaransvar är särskilt viktigt.

Vad jag såg är ingen miljöpartist uppsatt på talarlistan, men jag vill ändå säga att jag uppskattar det engagemang som visas i Miljöpartiets särskilda yttrande för att göra mer för att se till att staten blir en god förebild när det gäller jämställda löner. Det är någonting som vi alla tillsammans måste jobba lite mer med.

Vänsterpartiet markerar en ny tydlig ideologisk inriktning i sin reservation och i sina särskilda yttranden. Precis som Göran Pettersson tidigare sade vill man skära ned på Konjunkturinstitutet och Nämnden för offentlig upphandling, men inte därför att man behöver pengarna till något annat, därför att man tycker att de gör ett dåligt jobb eller att de gör för mycket. Motivet är i stället att de jobbar utifrån ett marknadsekonomiskt synsätt. Jag tycker att det är en lite bekymmersam motivering till att skära ned bidragen. Det är i och för sig inte med så mycket, men det är en tydlig markering om att det är en annan ekonomisk politik som Vänstern nu slår in på.

Om detta kombineras med att man vill stärka stadens kontrollmakt över medborgarna genom ett mycket detaljerat lägenhetsregister, som Egon Frid tidigare var uppe och pratade om, så är det klart att det ger en

Prot. 2006/07:45
21 december

*Samhällsekonomi och
finansförvaltning*

bekymmersam kombination. Vi får se hur det påverkar det framtida samarbetet i oppositionspartierna.

Liksom Göran Pettersson sparar jag gärna på statens byråkrati genom att skära ned min egen talartid lite grann, och yrkar slutligen bifall till utskottets förslag och avslag på reservationen.

Anf. 6 SONIA KARLSSON (s) replik:

Herr talman! Det jag egentligen skulle vilja poängtera är att jag tycker att för oss som för ett år sedan var i den här kammaren och debatterade denna fråga är det stor skillnad på tonläget när det gäller vad man tycker om det här området och vad som behöver göras. Då tyckte bland andra Folkpartiet och Christer Nylander att det fanns goda skäl att göra stora besparingar på området. Det skulle sparas 907 miljoner, man kunde dra ned på statistik och mycket annat.

Herr talman! Jag vill bara tacka för denna tillnyktring. När man har fått ansvar inser man att det inte är riktigt så lätt som det var i opposition. Det var bara det jag skulle säga, herr talman.

Anf. 7 CHRISTER NYLANDER (fp) replik:

Herr talman! Jag ber att få tacka Sonia Karlsson för det instämmandet. Men det är klart att jag fortfarande som liberal – och jag tror också att mina kolleger i alliansen gör det – ständigt funderar på hur man kan effektivisera statsförvaltningen. För oss är det inte ett mål i sig med en stor statlig förvaltning, utan vi vill ha en effektiv förvaltning som har förtroende bland medborgarna.

Därför fortsätter jag att ifrågasätta en del av de myndigheter som finns, och därför är jag glad över att den här regeringen har en tydlig agenda för att minska både förvaltningskostnader, myndighetskostnader och även byråkrati. Jag är stolt över det, och vi fortsätter det arbetet i kommande budgetpropositioner.

Anf. 8 SONIA KARLSSON (s) replik:

Herr talman! Även vi socialdemokrater tycker att det är av största vikt att vi har en effektiv statsförvaltning och att pengarna används på bästa sätt. Det tyckte vi när vi var i majoritet och det tycker vi när vi är i opposition.

Men det anmärkningsvärda med Christer Nylander och Folkpartiet är att för ett år sedan fanns det inte riktigt någon ände på hur besvärligt det var och hur mycket det kunde sparas – för att inte tala om att Folkpartiet konsekvent var emot exempelvis trängelskatter. Jag kan bara även på det området, herr talman, konstatera att förändring har skett på ett år. Nu är det tvärtom.

Anf. 9 CHRISTER NYLANDER (fp) replik:

Herr talman! Nej, det är inte alls någon ändring när det gäller trängselskatten. Jag har egentligen fortfarande samma åsikt som jag hade då. Ett av problemen med den trängselskatt som infördes tidigare var att den var dåligt förankrad och genomfördes på ett konstigt sätt. Folkpartiet och många av de andra borgerliga partierna har också tidigare vid många

tillfällen sagt att vi är för ekonomiska styrmedel även när det gäller transportsektorn och trafiken. Det fortsätter vi att vara.

Däremot har vi nu en överenskommelse med de andra partierna i alliansen om att se över detta. Precis som Göran Pettersson sade tidigare har vi gett ett uppdrag till en utredare som ska komma med ett förankrat förslag om hur man ska lösa situationen totalt sett. Jag tror att det kommer att bli bra.

Men visst låter både Sonia Karlsson och jag annorlunda i dag än vad vi gjorde för ett år sedan. Det är väl bra att också Sonia Karlsson nu ser en del förändringar som skulle kunna göras i den statliga förvaltningen. När vi lade fram våra förslag om att minska myndigheter och så vidare – vilket vi kommer att fortsätta att göra i kommande budgetpropositioner från den nya regeringen – var Sonia Karlsson ofta försiktig med att bifalla dem.

Anf. 10 ROGER TIEFENSEE (c):

Herr talman! Anslagen och målen för politikområdena inom utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning, brukar inte vara de mest omdebatterade under hösten när man diskuterar budgeten. Så har det inte varit i år heller. Samtidigt är det, som flera talare varit inne på tidigare, en viktig del i en helhet. Det är viktigt för denna regering, som har fokus på att få flera jobb och minska utanförskapet.

Det behövs en effektiv statsförvaltning. Det behövs en väl fungerande finansiell styrning och tillsyn. Jag tycker att regeringens anslagsförslag är en väl avvägd helhet.

I oppositionen spretar det lite grann. Socialdemokraterna har inget innehåll; de har inte gått ned på anslagsnivå i sitt alternativ. De har inga konkreta förslag till anslag. Det är intressant att se på Vänsterpartiet, som flera talare tagit upp. Där vill man göra neddragningar av mer ideologisk karaktär, som jag uppfattar det. Man gör neddragningar på Konjunkturinstitutet och på Nämnden för offentlig upphandling.

För Konjunkturinstitutet är argumentet att man inte ska vara en opinionsbildande kommentator av politiska förslag, utan i stället ska fokusera sitt arbete på statistiska kärnfrågor. Men är det inte det vi har Statistiska centralbyrån till? Konjunkturinstitutet har ett annat uppdrag.

Jag tror att Vänstern inte vill inse att de har fel i sin ekonomiska politik. De vill inte se rapporter som den som kom i går från Konjunkturinstitutet. Där visades att den nya regeringens ekonomiska politik kommer att innebära högre tillväxt, högre sysselsättning, lägre arbetslöshet, lägre inflation och därmed också möjlighet för Riksbanken att hålla lägre räntor.

Hur gör man då om och när det här blir verklighet? Ska man lagstifta om ögonbindlar åt folket? Det är lite tråkigt att man tar sin ovilja att ställa upp på en marknadsekonomisk grundsyn i den ekonomiska politiken till intäkt för att göra riktade neddragningar på Konjunkturinstitutet.

Jag tror att det är bra för riksdagen och regeringen att ha bra underlag och prognoser. Jag tror också att det är bra för kommunerna att ha bra förutsättningar för att göra bra upphandlingar. När det gäller upphandlingar är varje sparad krona en effektiv krona. Därför ska man inte ha den typen av ingångar. Även om det inte handlar om många miljoner är anslaget fel – anslaget att man skulle göra neddragningar på Nämnden för

Prot. 2006/07:45
21 december

*Samhällsekonomi och
finansförvaltning*

offentlig upphandling just för att man där har en marknadsekonomisk syn.

Herr talman! Jag vill yrka bifall till utskottets förslag i betänkandet och avslag på reservationen.

Anf. 11 EGON FRID (v) replik:

Herr talman! Jag ska inledningsvis säga att Ulla Andersson inte hade möjlighet att vara med i dagens debatt. Vi saknar henne i debatten. Hon kanske skulle ha kunnat argumentera mer för Vänsterpartiets ställningstagande i betänkandet.

Göran, Christer och Roger har ifrågasatt vår politik i vårt särskilda yttrande och även vår reservation. Det finns skäl att kommentera det.

Vi har inte kritiserat vare sig Konjunkturinstitutet eller Nämnden för offentlig upphandling för dåligt arbete, men det är rimligt att man gör sammantagna överväganden i en budget och på detaljnivå har respekt för att man gör en budget.

Hur mycket ideologi finns det i detta? Det är naturligtvis så att ett partis ideologiska ställningstagande ska ge utslag i en budgetproposition och en finanspolitik. Sammantaget är alliansregeringens förslag i budgetpropositionen betydligt mer ideologiserat än vad vi i Vänsterpartiet kan anklagas för i vår budgetproposition, när vi väljer att göra neddragningarna på Konjunkturinstitutet och Nämnden för offentlig upphandling. I det finns det inga proportioner, så jag tycker inte att det är rimligt att kritisera oss för det.

Anf. 12 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Jag har all respekt för Egon Frid och Vänsterpartiet och att man lägger en budget och mycket förtjänstfullt också går ned på en annan anslagsnivå, till skillnad från andra oppositionspartier. Jag har all respekt för att man bygger en budget på ideologiska grunder. Jag tycker att det är jättebra att vi får en sådan tydlig debatt.

Det jag vänder mig emot är att man är inne på att ideologisera de prognoser som Konjunkturinstitutet gör. Om jag läser det särskilda yttrandet rätt är man inne på att Konjunkturinstitutet mer ska syssla med statistik. Det har vi Statistiska centralbyrån till. Om man gör en prognos byggd på de marknadsekonomiska modellerna är det modellerna som Vänsterpartiet ifrågasätter. Därmed förordar Vänsterpartiet ett helt annat ekonomiskt system.

Anf. 13 EGON FRID (v) replik:

Herr talman! Det är helt uppenbart att vi inte har samma ideologiska syn när det gäller den ekonomiska politiken. Det är naturligt att det kommer till uttryck i våra olika budgetförslag och att det märks i Vänsterpartiets särskilda yttrande och våra reservationer.

Det är naturligtvis oerhört viktigt för en bra och effektiv statsförvaltning att vi har bra statistiska underlag. Det är också därför som vi poängterar vikten av det i vår reservation om lägenhetsregistret för att vi till exempel ska få bra underlag för att planera en god social bostadspolitik. Många av de uppgifter som staten har att hantera ligger ju till grund för att vi ska kunna ha en bra samhällsplanering. Vi vill betona att det är viktigare att vi har en bra samhällsplanering än att vi har statliga institut

som gör bedömningar utifrån politiska värderingar. Det handlar inte om att Konjunkturinstitutet i dag presenterar positiva prognoser som faller regeringen i smaken. Det har varit upp och ned på den fronten tidigare.

Prot. 2006/07:45
21 december

*Samhällsekonomi och
finansförvaltning*

Anf. 14 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Det är en prognos som visar att sysselsättningen stiger med 55 000 personer med den ekonomiska politik som den nya regeringen nu genomför. Det är klart att antalet skulle kunna vara större än 55 000, men jag tycker att Konjunkturinstitutets prognos från i går visar väldigt tydligt att den ekonomiska politik som den nya regeringen för också har förutsättningar att falla väldigt väl ut. Det är inte en politisk bedömning, utan det är en prognos de gör. Sedan var deras tillförordnade generaldirektör väldigt tydlig med att man får tycka vad man vill om det här; om det är bra eller dåligt. Jag tycker att det är bra att sysselsättningen blir högre. Det är en värdering som jag gärna lägger till.

Sedan är det politiken som ska avgöra inriktningen. Jag tycker att det är synd att Vänsterpartiet verkar kleta ihop detta. Vi har statliga myndigheter som tar fram statistiskt underlag och prognoser. Låt dem göra det, och låt oss avgöra om den politiska inriktningen är bra eller dålig.

Anf. 15 SONIA KARLSSON (s) replik:

Herr talman! Roger Tiefensee, vi socialdemokrater lägger 227 miljoner mer än regeringen på utgiftsområde 2 eftersom vi tycker att det är väldigt viktigt att ha kvar det antal kompetensöverföringsjobb som finns under 2007 just för att hjälpa till med generationsskiftet i staten.

Sedan måste jag hänvisa lite till det tidigare replikskiftet med Vänsterpartiet. Jag tycker att det är väldigt småttigt av Roger Tiefensee att klaga på den lilla indragning som Vänsterpartiet har gjort. För ett år sedan föreslog Roger Tiefensee neddragningar på 583 miljoner på detta område. Centerpartiet tog exempelvis bort hela anslaget till Nämnden för offentlig upphandling, drog ned anslaget till Statistiska centralbyrån med 40 miljoner, tog bort hela anslaget till den nya förvaltningspolitiska myndigheten på 47 miljoner, drog ned anslaget till Konjunkturinstitutet med 5 miljoner, anslaget till Ekonomistyrningsverket med 10 miljoner och anslaget till Statskontoret med 10 miljoner. Det är möjligt att Centerpartiet hade mycket bättre skäl för detta då. Men i dag finns inte något av de här förslagen med i regeringens politik, utan det är till och med så att man har ökat anslagen mot förra året.

Jag vill ställa ungefär samma fråga som jag ställde till Christer Nylander men ändå något mer tillspetsad, eftersom jag tycker att Roger Tiefensee har kort minne.

Anf. 16 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Det är bra att Sonia Karlsson har gott minne. Hon är alltid väldigt flink med att söka i tidigare debattprotokoll. Det uppskattar jag. Det ger spänst åt en sådan här debatt.

Jag tycker inte att det är småttigt att ifrågasätta Vänsterpartiets indragning på Konjunkturinstitutet eller Nämnden för offentlig upphandling. Jag ifrågasätter inte storleken. När det gäller Konjunkturinstitutet hade vi större minskningar i Centerpartiets budget för ett år sedan, precis

som Sonia nämner. Jag ifrågasätter motivet, att man motiverar det med att man är opinionsbildande.

Då var vårt förslag att man ska slå ihop Nämnden för offentlig upphandling med Konkurrensverket, och vi kommer att fortsätta att driva det. Jag tror att det blir en bättre fungerande helhet.

Anf. 17 SONIA KARLSSON (s) replik:

Herr talman! Jag uttalade mig inte om motivet, utan det gällde just de indragna pengarna. Jag hänvisade till att Centerpartiet för ett år sedan ansåg att man här utan vidare kunde göra indragningar på 583 miljoner kronor utan att det skulle påverka någonting. Jag tycker ändå att det är ett friskhetstecken att man nu funderar lite mer på hur det behöver se ut i den statliga förvaltningen och på vilket sätt man ska göra effektiviseringar i stället för att bara rakt av påstå att det går så bra att dra ned här utan någon större eftertanke.

Anf. 18 ROGER TIEFENSEE (c) replik:

Herr talman! Tolka det gärna som ett friskhetstecken från Centerpartiet. Jag tycker också att man ska tolka gårdagens prognos från Konjunkturinstitutet som ett friskhetstecken för svensk ekonomi och för regeringens ekonomiska politik.

Överläggningen var härmed avslutad.
(Beslut fattades under 18 §.)

*Allmänna bidrag
till kommuner*

12 § Allmänna bidrag till kommuner

Föredrogs
finansutskottets betänkande 2006/07:FiU3
Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner (prop. 2006/07:1 delvis).

Anf. 19 PER ÅSLING (c):

Herr talman! Låt mig göra några konklusioner men även gå igenom status avseende utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner.

Målet för politikområdet är att skapa goda och likvärdiga förutsättningar för kommuner och landsting att uppnå de nationella målen inom verksamheter. Verktyget att nå målet är framför allt anslaget för kommunalekonomisk utjämning. Det torde råda politisk enighet om att en god ekonomi i kommunsektorn är avgörande för välfärden. Den kommunala ekonomin har utvecklats positivt under de senare åren. År 2005 redovisade kommunsektorn som helhet ett resultat före extraordinära poster på 13 miljarder kronor.

Jag tror att det är en relevant bedömning att resultatet bör ligga på ungefär denna nivå för att konsolidera ekonomin, det vill säga uppfylla kommunlagens krav på god ekonomisk hushållning. Det innebär att kostnaden för bland annat reinvesteringar och pensionsåtaganden som uppstår till följd av dagens konsumtion av kommunala tjänster inte kommer att belasta kommande generationer. Det är därför viktigt att kommu-

nera och landstingen långsiktigt kan behålla en tillräckligt hög resultatnivå. I det här sammanhanget är det också angeläget att poängtera att arbetet i kommuner och landsting med att utforma mål och riktlinjer för vad som är god ekonomisk hushållning ska fortsätta.

Herr talman! Utskottet tillstyrker regeringens förslag till anslagsnivåer för 2007 inom utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner. Utgiftsområdet omfattar huvudsakligen statens bidrag till kommuner och landsting men också bidrag och avgifter till systemet för kommunalekonomisk utjämning. Även bidrag för utjämning av LSS-kostnader lämnas från utgiftsområdet.

Anslaget för bidrag till särskilda insatser i vissa kommuner och landsting, som tidigare ingick i utgiftsområdet, avskaffas från och med nästa år. Det här innebär att antalet anslag inom utgiftsområdet från och med 2007 minskar med ett jämfört med det i statsbudgeten för 2006 anvisade anslaget. Anslagen under utgiftsområdet uppgår 2007 till drygt 72 849 miljoner kronor. Samtliga inslag inom utgiftsområdet fastställs enligt 5 kap. 12 § i riksdagsordningen genom ett beslut. Frågor som inte påverkar anslagsbelopp, anslagstyp eller anslagsvillkor 2007 behandlas emellertid separat.

I anslutning till regeringens förslag behandlas tre motionsyrkanden som har väckts med anledning av propositionens förslag. Motionerna är Fi244 av Göran Persson med flera, Fi258 av Lars Ohly med flera och Fi272 av Mikaela Valtersson med flera. Utskottsmajoriteten avslår de alternativa motionsförslagen. Det föreligger därför en reservation från Socialdemokraterna men också tre särskilda yttranden: ett från vardera Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

I betänkandet behandlas också två motioner med anknytning till kommunala frågor som väckts under den allmänna motionstiden i år. Motionerna berör kommunekonomisk utjämning respektive finansiering av kommunernas insatser för personer med funktionshinder. Jag åsyftar Fi226 av Karl Sigfrid med flera och Fi250 av Lennart Axelsson med flera. Utskottet avslår förslagen i motionerna.

Herr talman! Med denna inledning lämnar jag över ärendet till mina kolleger i kammaren med förhoppning om en saklig och bra debatt.

Anf. 20 TOMMY TERNEMAR (s):

Herr talman! Först vill jag yrka bifall till vår reservation inom utgiftsområde 25 punkt 1 samt till reservationen Kommunalekonomisk utjämning punkt 2, som vi har gemensamt med Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

Min kollega Agneta Gille kommer att ta upp vår reservation i punkt 1, så därför vill jag gå över till att kommentera Socialdemokraternas särskilda yttrande.

När det gäller kommunernas ekonomiska situation ser vi att den är mycket gynnsam i dag, bland annat tack vare en stark socialdemokratisk politik. Men det gäller nu att spelreglerna för kommunerna blir stabila så att de kan planera sin ekonomi på ett bra sätt till gagn för medborgarna. Men man kan bli orolig när man ser alliansens budgetförslag.

I ett tal, som Reinfeldt höll i Vaxholm den 12 augusti, sades följande: Allt som Socialdemokraterna tillför skola och vård kommer vi att acceptera.

Prot. 2006/07:45

21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

Men vi kan nu se att i alliansens första budget skär man ned anslagen och urholkar kommunernas skatteunderlag. Totalt innebär regeringsförslaget 3 ½ miljarder kronor i minskat ekonomiskt utrymme för kommunerna om man jämför med den socialdemokratiska budgetmotionen.

Vi motsätter oss förslaget om att avskaffa de riktade statsbidragen till personalförstärkning i förskola och komvux. Dessa minskningar motsvarar 3,8 miljarder, medan den höjning av det generella statsbidraget som regeringen föreslår uppgår till 3,2 miljarder. Det innebär att det socialdemokratiska budgetförslaget ger 600 miljoner kronor mer till kommunerna i statsbidrag, och det innebär att med det socialdemokratiska förslaget blir det mer personal till skola och vård.

Herr talman! Regeringen föreslår att det riktade anslaget till särskilda insatser i vissa kommuner och landsting ska upphöra. I dessa dagar ser vi med all tydlighet att dessa särskilda insatser behövs, när vi ser hur vådrets makter drabbar kommuner i Västsverige och människor i Västsverige, till exempel i Arvika i Värmland. De sista dygnen har vi också sett rapporter från katastrofen i Munkedal.

När försvarsministern var i Göteborgstrakten för några dagar sedan frågade oroliga kommunpolitiker: Finns det någon hjälp att få?

Nej, det finns inga sådana pengar, blev svaret.

Med en socialdemokratisk budget hade han kunnat svara dessa kommunalpolitiker: Vi ska hjälpa er i den svåra situation ni befinner er i!

Vi socialdemokrater tycker att det är rimligt att staten har en möjlighet att stödja vissa kommuner och landsting just i situationer som kommunerna själva inte råder över.

Sänkningen av arbetslöshetsersättningen, lägre tak i sjukförsäkringen och lägre tak i föräldraförsäkringen innebär att hushållens ersättningar minskar med ca 5,7 miljarder, vilket i sin tur leder till minskade skatteinkomster till kommunerna med ca 1,9 miljarder kronor. Detta kan man läsa i utredningstjänstens rapport om kommuneffekter till följd av regeringens förslag. Därutöver säger SKL, Sveriges Kommuner och Landsting, att kostnaderna för kommunernas försörjningsstöd kommer att öka på grund av sänkningen av arbetslöshetsförsäkringen. Självklart är det allvarligt för kommunernas ekonomi, men än värre är det för de enskilda människor som nu kommer att drabbas av alliansens politik och sänkningar.

Vi socialdemokrater utgår ifrån att kommunerna kommer att kompenseras för dessa kostnader enligt finansieringsprincipen.

Herr talman! Vi socialdemokrater kan inte förstå hur alliansen kan vilja sänka statsbidragen till komvux med 600 miljoner kronor. Vi får nu rapporter om att flera kommuner ställer in kurser på komvux. Elever som behöver stärka sig på arbetsmarknaden blir utan utbildning, och lärare blir uppsagda. Jag trodde, och säkert många med mig, att det handlade om jobb och åter jobb i alliansens politik.

Vi socialdemokrater tycker att det är viktigt att kunna ge människor flera chanser i livet, som att komplettera sina kunskaper eller att kunna välja en helt ny arbetsbana. För det krävs ofta en ny utbildning eller att man ska förbättra sina kunskaper.

Herr talman! Med regeringens politik krymper kommunernas ekonomiska utrymme, och det är anmärkningsvärt att finansutskottets majoritet

Anf. 21 MARIE ENGSTRÖM (v):

Herr talman! Vänsterpartiet har i det här betänkandet ett särskilt yttrande där vi vidhåller uppfattningen att anslagen inom utgiftsområde 25 bör vara 762 miljoner högre än vad regeringen har anvisat i sin ram. Det beror dels på att vi nästa år avsätter ett riktat statsbidrag för höjning av kvinnors löner, dels på att vi avvisar regeringens förslag om överföring av stödet till vuxenutbildningen från utgiftsområde 16. Det betyder också att vi står fast vid tidigare riksdagsbeslut om riktade statsbidrag till vuxenutbildningen. Därefter bör frågan om den framtida utbildningen för vuxna utredas.

Ekonomin för kommuner och landsting har ju förbättrats. Konjunkturuppgången ger bättre skatteintäkter, men det är värt att komma ihåg att de regionala skillnaderna ändå kan vara stora. Den här utvecklingen tycker vi inte är den nuvarande regeringens förtjänst, utan det är en effekt av den gamla majoritetens ekonomiska politik som både innehöll resurser till kommunsektorn och satsningar för flera jobb.

Sveriges Kommuner och Landsting har pekat på att det är viktigt att vi tar till oss att kommunsektorns ekonomi på sikt kan komma att försämrast. Vi från Vänsterpartiets sida menar att det är viktigt att vi ger långsiktiga planeringsförutsättningar. Vi föreslår därför på sikt höjda statsbidrag. Vi vill skapa möjligheter för att kommunerna ska kunna anställa flera och vi vill skapa möjligheter för att kunna få upp kvinnors löner.

I majoritetstexten kan man läsa att mångfalden av producenter och flera alternativ inom kommunsektorn är lösningen på kvinnors låga löner. Man skriver att med mer än en arbetsgivare skulle man lättare kunna påverka arbetstid, arbetsvillkor och lönenivåer. Är det så?

I Värmlands landsting infördes den här ordningen under den förra mandatperioden med en borgerlig majoritet. Inte blev det några höjda löner för kvinnor av det experimentet.

Vad menar majoriteten med att det är genom konkurrens mellan arbetsgivare som lönerna höjs? Inte har väl de kvinnor som jobbar inom till exempel handel högre löner? Det är väl ändå ett konkurrensutsatt område.

Som en randanmärkning kan man påpeka att regeringens förslag om sänkta skatter faktiskt ökar de ekonomiska skillnaderna mellan kvinnor och män. Det är viktigt att komma ihåg.

Herr talman! I betänkandet ondgör sig majoriteten över att Vänsterpartiet inte kompenserar kommunerna för de effekter som Vänsterpartiets förslag skulle ge. Det är fel. Man har glömt att Vänsterpartiet i sina skatteförslag vill minska möjligheten för höginkomsttagare att göra grundavdrag. Den beräkningen, som faktiskt innebär en förstärkning med ca 1 miljard enligt riksdagens utredningstjänst, har man helt och hållet utelämnat. Jag menar att de uppgifter som majoriteten har skrivit i betänkandet är helt fel.

På samma sida som Vänsterpartiet får kritik skriver man också: ”I detta sammanhang vill utskottet särskilt poängtera att en bristfällig kompensation för effekterna av statliga beslut som påverkar de kommunala

*Allmänna bidrag
till kommuner*

skattebaserna försämrar stabiliteten i finansieringsbasen för kommunernas verksamheter.”

Ja, visst. Vem håller inte med om det? Det är naturligtvis helt riktigt. Sedan beskriver man alla hemskheter som kan inträffa med höjda kommunalskatter och så vidare om man inte har en god hushållning med ekonomin.

Sveriges Kommuner och Landsting påtalade häromdagen att regeringens arbetsmarknadspolitik kommer att leda till ökade kostnader för socialbidrag. Jag har också tagit del av den utredning som RUT har gjort när det gäller försäkringarna i socialförsäkringarna. Där står det faktiskt att kommunernas ekonomi kommer att försämrats med 1,9 miljarder kronor.

Därför måste jag fråga majoritetsföreträdarna: Har ni tagit hänsyn till de effekterna?

Herr talman! I betänkandet finns en motivreservation om den kommunala utjämningen. Där slår vi fast att syftet med systemet är att skapa likvärdiga ekonomiska förutsättningar för kommuner och landsting att ta del av tillväxten i landet och att kostnadsutjämningen ska kunna utjämna skillnader i välfärd mellan kommunerna.

År 2005 sattes dagens system som en motionär har synpunkter på. Det finns anledning att följa upp den frågan längre fram och återkomma i debatten.

Herr talman! Jag yrkar bifall till reservation nr 2.

Anf. 22 MIKAELA VALTERSSON (mp):

Herr talman! Den nytilträdde regeringen har ju föreslagit omfattande försämringar för dem som har det allra sämst. Det har debatterats flitigt de senaste veckorna, inte minst under en lång dag här i kammaren i går.

Ni har kanske inte undgått Miljöpartiets kraftiga kritik mot denna politik. Regeringens politik leder till större otrygghet, mindre rörlighet på arbetsmarknaden och en kraftfull omfördelning från dem med de högsta inkomsterna till dem som tjänar allra minst.

Det är emellertid inte bara de arbetslösa som drabbas av regeringens drastiska förändringar av arbetslöshetsförsäkringen. Även kommunerna kommer att drabbas på grund av att färre individer kommer att vara försäkrade i a-kassan. När färre har rätt till a-kassa kommer kommunernas kostnader för försörjningsstöd med stor sannolikhet att öka.

Med regeringens regelförändringar i arbetslöshetsförsäkringen ställs det större krav på att kvalificera sig till att bli en del av försäkringskollektivet. Framför allt unga människor som tidigare har kunnat erhålla a-kassa på grundnivå efter en karenstid på tre månader, det som kallas studerandevillkoret, kommer nu i stället att vara hänvisade till kommunernas försörjningsstöd. Det kommer också att påverka kommunernas, och inte bara dessa individers, ekonomi.

Exakt hur många som kommer att drabbas är oklart. En siffra som har nämnts från Sveriges Kommuner och Landsting är ca 38 000 studerande.

Alldeles oavsett hur många det är borde regeringen enligt finansieringsprincipen ha tagit med detta i beräkningarna när det gäller statsbidragen till kommunerna. Att det inte är gjort menar vi från Miljöpartiet är allvarligt. Alla regelförändringar som vi genomför här i riksdagen måste analyseras utifrån de eventuella konsekvenser de får för kommunernas

ekonomi. Att bara vältra över kostnaderna som regeringen nu gör är oacceptabelt.

Herr talman! Regeringen föreslår inom utgiftsområde 25 att det statliga stödet för utbildning av vuxna minskas med 600 miljoner kronor. Medlen överförs till anslag 48:1 för kommunalekonomisk utjämning. Överföringen av medlen till det anslaget stöder vi från Miljöpartiet. Miljöpartiet har länge konsekvent kämpat för en mindre del riktade statsbidrag till kommunerna och en högre del generella statsbidrag. Att regeringen nu anvisar att det ska bli regel tycker vi är välkommet.

Jag vill dock kraftigt markera att vi inte ställer oss bakom regeringens nedskärning av anslaget. Motiveringen att det nu är högkonjunktur och inte skulle vara befogat att satsa på vidareutbildning och kompetenshöjning verkar helt taget ur luften. Från Miljöpartiet menar vi tvärtom. Samhällsutvecklingen och den snabba strukturomvandling av arbetsmarknaden som vi ser i dag ställer stora krav framför allt på dem med lägst utbildning. Utan ett livslångt lärande och möjlighet att även i vuxen ålder skaffa sig kunskap som man tidigare missat blir det svårt för dem som inte uppfyller arbetsmarknadens kompetenskrav att komma tillbaka i sysselsättning.

Vi anser att alla människor alltid ska ha möjlighet till nya livschanser. Självklart räcker inte det statliga stödet för utbildning av vuxna för att täcka behovet av vidareutbildning, kompetenshöjning och möjlighet till nya livschanser för människor. Men det är en viktig del.

Den kraftiga nedskärning som regeringen nu gör är ett slag i ansiktet på många människor som brinner för att ta tillbaka förlorade år och skapa sig nya möjligheter i livet. Vi menar att de 600 miljoner som regeringen har reducerat vuxenutbildningen med måste återföras.

Avslutningsvis vill jag säga att Miljöpartiet i sin budgetmotion och skattemotion presenterat ett helhetsförslag för den ekonomiska politiken. Eftersom motionen fallit genom att riksdagen har beslutat om utgiftsramar i enlighet med regeringens förslag har vi valt att i ett särskilt yttrande utveckla vilken fördelning, ram och prioritering som vi vill ha för utgiftsområde 25.

Jag yrkar härmed bifall till den gemensamma reservation vi har med Socialdemokraterna och Vänsterpartiet, reservation nr 2.

Anf. 23 ANNA LILLIEHÖÖK (m):

Herr talman! Det är verkligen glädjande att konstatera en sådan resultatförbättring i Sveriges kommuner. Det beror naturligtvis dels på att den förra regeringen såg till att ekonomin stärktes, dels på att vi har en god konjunktur som gör att skatteintäkterna har ökat. Det är ju skatteintäkterna som har ökat så otroligt mycket, med upp mot 19–20 miljarder. Jag tror att det är viktigt att se den här diskussionen i det perspektivet när vi diskuterar förändringarna i statliga bidrag. Att det är så stora förbättringar beror på bättre ekonomi.

Det krävs en stabil ekonomi för att kommunerna ska kunna möta framtida utmaningar.

Med flera äldre kommer kraven på service, vård och omsorg att öka. Alliansen har gått till val på att vi ska prioritera service och de viktiga verksamheterna inom den offentliga sektorn snarare än ersättningar och bidrag.

Prot. 2006/07:45
21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

Det kommer att bli belastningar på kommunerna, både genom att invånarna i kommunerna blir äldre och behöver mer vård och genom att många anställda går i pension. Det gäller faktiskt särskilt inom vården och landstingen.

Det krävs, precis som tidigare har nämnts, en del investeringar för att kunna bibehålla kvaliteten och utveckla verksamheterna. Det här, herr talman, är faktiskt en generationsfråga. Det är bara med fortsatt stark ekonomi och god hushållning som vi kan undvika att kostnader i dag riskerar att belasta framtida generationer. Detta är den verkliga utmaning som vi borde diskutera här, för det är det här som vi alla måste finna lösningar till.

Syftet med de kommunala utjämningsbidragen är att utjämna olika förutsättningar, och det är viktigt för den kommunala ekonomin. Men ännu viktigare är, som jag sade, utvecklingen av samhällsekonomin, jobben och ökade skatteintäkter. Den nya regeringens politik prioriterar åtgärder för att få flera i arbete, och detta är ju det avgörande för en stark kommunal ekonomi som utgör basen för att invånarna ska ha en service med god kvalitet och tillgänglighet inom vård, skola och omsorg. Utvecklingen av en tjänstesektor, herr talman, är här en nyckel för att både utveckla en lokal ekonomi och öppna för alternativ och konkurrens inom de kommunala verksamheterna.

Utskottsmajoriteten avstyrker motionen från v och mp därför att man faktiskt inte kompenserar kommunerna för ökade kostnader. Om den kommunala ekonomin försvagas minskar naturligtvis möjligheterna att ge den kvalitet och erbjuda den tillgänglighet som krävs i den kommunala tjänstesektorn. Dessutom leder det till att beroendet av kommunala bidrag i sin tur ökar. Detta slår mot och begränsar självbestämmandet i våra kommuner.

Alternativet, herr talman, är höjning av kommunalskatterna. Men vi i alliansen anser att detta måste undvikas så långt det någonsin är möjligt eftersom det kommer att slå mot den ekonomiska tillväxten. Vi får färre i arbete, och vi kommer att vara inne i en dålig cirkel, som vi såg under så många år.

Bidragen till kommunerna får inte enligt vår uppfattning betyda detaljstyrning så att kommunerna blir ett slags kasperdockor som styrs av statliga fingrar. Alliansens politik innebär att bidragen så långt det är möjligt ska vara generella och inte specialinriktade och villkorade. I budgeten för 2007 kommer därför sammanlagt 11 miljarder att tillföras de allmänna kommunbidragen, pengar som tidigare anslagits till andra anslagsområden.

Vi i alliansen litar på att kommunpolitikerna, oavsett partifärg, kan göra kloka avvägningar utifrån sina lokala förutsättningar och att de är betydligt bättre skickade än vi här i riksdagen att göra sådana avvägningar.

Utöver förflyttningar av generella bidrag förstärker regeringen utjämningen med ett tillskott på 1 miljard kronor som just ska gå till att stärka kommunernas ekonomi och, återigen, servicen till invånarna. Man aviserar ytterligare stora förstärkningar under de kommande åren.

Regeringen aviserar i budgeten att den kommunala utjämningen ska ses över och den statliga utredningen som den förra regeringen tillsatte 2005, vars delbetänkande lagts fram, ska ligga till grund för en eventuell

översyn av den kommunala utjämningen. Därtill kommer Ansvarskommittén att lägga fram sitt betänkande. Detta kommer att betyda en rad förslag som förskjuter ansvarsgränserna mellan statlig och lokal nivå. Allt detta kommer att påverka och ge nya förutsättningar för den kommunala utjämningen.

Herr talman! Jag har i första hand velat uppehålla mig vid principiella synpunkter och anser att det finns skäl att inför eventuella framtida förändringar också nämna utskottsmajoritetens kommentarer angående en motion som just tar upp utgångspunkterna för utjämningen. Utskottsmajoriteten pekar på att det finns brister i den kommunala utjämningen. Vad gäller skatteutjämningen finns olyckliga marginaleffekter som gör att kommuner inte tar sig an och ser till att man får en tillräckligt tillväxtvänlig politik, och kostnadsutjämningen är svår att förstå.

Utskottet betonar att den kommunala utjämningen ska stimulera tillväxt och ge drivkrafter till ökad skattekraft i kommunerna. Kommunernas rätt att bestämma över skattesatsen måste värnas, och förutsättningarna för att varje kommun och landsting tar ansvar för den lokala utvecklingen och effektiviseringen måste förbättras. Kostnadsutjämningen ska naturligtvis så långt det någonsin är möjligt vara begriplig och ta hänsyn till verkliga kostnader och kostnadsskillnader, inte fiktiva standardnivåer.

Herr talman! Vi behandlar ett antal mer specifika frågor i betänkandet, men jag avstår från att kommentera dem och överlåter detta till mina vänner i alliansen.

Herr talman! Med detta vill jag yrka bifall till finansutskottets förslag i betänkande nr 3 och avslag på samtliga reservationer.

Anf. 24 TOMMY TERNEMAR (s) replik:

Herr talman! Vår före detta finansminister Pär Nuder har ju inte anmält sig till debatten utan överlåtit till mig bland annat att föra vår talan. Men jag tror att han precis som jag skulle ha tackat Anna Lilliehöök för att hon tycker att Socialdemokraterna har haft ordning på ekonomin och att det därför går så bra för de svenska kommunerna. Det tackar både Pär och jag för att hon har sagt.

Det som är lite förundrande är att när det ändå går bra för kommunerna skulle man ju vilja att det får fortsätta på ett bra sätt. Vi är flera från oppositionen som i våra anföranden har pekat på vad utredningstjänsten har kommit fram till utifrån de försämringar som görs i bland annat akassa, föräldraförsäkring och sjukpenning. Man säger att skatteinkomsterna för kommunerna minskar med 1,9 miljarder.

Jag vill först fråga Anna om du har läst vad utredningen säger. Varför kompenserar ni inte kommunerna för detta bortfall?

Anf. 25 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik:

Herr talman! Vi i alliansen har satsat på att vi ska ha flera i arbete. Vi ska ändra situationen med ett stort antal människor utanför arbetsmarknaden som fastnar i utanförskap. Varje förslag vi lägger fram syftar till att flera ska komma i arbete. Det betyder ju att det blir högre skatteintäkter och mer pengar till kommunerna.

Det ska inte fortsätta att vara en politik där man inte satsar på att få flera i arbete utan tvärtom, de som står längst bort från arbetsmarknaden

Prot. 2006/07:45

21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

ska vara de som ges bäst möjlighet genom bland annat våra nystartsjobb. Det är här den positiva cirkeln kommer. Vi ska inte ha många som står utanför arbetsmarknaden utan jobb. Tvärtom ska det vara flera i jobb.

Det finns goda exempel i kommunerna. I bland annat Stockholm, i Skärholmen, har man haft ett projekt med jobbgaranti. Herr talman! Man har garanterat att de som saknar arbete och har kommunalt ekonomiskt stöd ska få arbete inom sex dagar. Det har fungerat.

Det finns möjligheter. Det är bara lite tråkigt att den gamla regeringen inte tog tillräckligt vara på detta.

Anf. 26 TOMMY TERNEMAR (s) replik:

Herr talman! Vi socialdemokrater har den fulla sysselsättningen högt upp på den politiska dagordningen. Men skillnaden mellan socialdemokrater och alliansen är att vi även hjälper de människor som eventuellt drabbas av arbetslöshet och sjukdom. Även vid full sysselsättning kommer det alltid att finnas människor som kommer att vara tvungna att byta jobb och under en period vara arbetslösa. Dem stöder vi också.

Utredningen visar att 1,9 miljarder fattas, och ni bryter den överenskommen vi ingick i denna kammare, den så kallade finansieringsprincipen. Är det ett nytt sätt att se på kommunerna som nu träder fram i alliansens politik?

Anf. 27 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik:

Herr talman! Under de närmaste åren kommer kommunernas ekonomi att stärkas via att vi ser till att flera är i jobb, att lokala ekonomier byggs upp och att tjänstesektorn utvecklas. Det är här vi ska satsa.

Jag har inte läst utredningen som Tommy Ternemar har i handen. Men det viktiga är att flera jobbar och att det blir mer skatteintäkter. Det är det det här syftar till. Precis som att tillväxten förra året ökade med 19 miljarder får vi hoppas att med flera i arbete ska också skatteintäkterna öka. Det är det vi ska fokusera på, inte att lika många hålls kvar i utanförskap och utan jobb som tidigare. Det är den politiken som den föregående regeringen tyvärr fastnade i under så lång tid. Det är det vi ändrar på – flera i jobb. Det innebär i sin tur bättre ekonomiska förutsättningar i den kommunala verksamheten. Återigen: Det är det som är det viktiga för den kommunala verksamheten, inte de statliga bidragen.

Anf. 28 MARIE ENGSTRÖM (v) replik:

Herr talman! Vi har haft en het höst. Jag jobbar vanligtvis i skatteutskottet, och jag har vant mig vid att det dimper ned propositioner på riksdagens bord som är mer eller mindre beredda och förberedda. Många har inte ens passerat Lagrådet eller någon annan instans som borde ha läst förslagen.

När det gäller majoritetens förslag vad gäller kommunernas ekonomi verkar det som om i princip samma sak händer här. Man har så bråttom att man inte riktigt har hunnit ta hänsyn till på vilket sätt detta påverkar kommunerna. I någon mening har jag samma fråga som Tommy Ternemar, och jag tyckte inte heller att Anna Lilliehöök svarade på ett tillfredsställande sätt. Jag antar att det handlar om att det egentligen inte finns något svar på frågan.

Man kan stå här i talarstolen och hoppas att skatteintäkterna ska öka. Nu ser det bra ut. Javisst, det finns ett starkt samband mellan en bra konjunktur och bra ekonomi i kommunerna. Men så är det inte hela tiden. Man måste också ta hänsyn till vad Sveriges Kommuner och Landsting säger, nämligen att ekonomin på sikt kommer att försämrast. Vad har Anna Lilliehöök för kommentar till detta?

Prot. 2006/07:45
21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

Anf. 29 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik:

Herr talman! När det gäller de förslag vi har fått från oppositionen om avsnittet om kommunal ekonomi har vi konstaterat att det inte finns medel som täcker upp för kostnaderna för förslagen som har lagts fram. Det har varit svårt att urskilja hur effekterna ser ut. Vi har till och med bitt utredningstjänsten att försöka få fram uppgifter, till exempel hur Vänsterpartiets förslag faktiskt slår.

Socialdemokraterna har tyvärr haft ännu svårare att få fram vilka effekter detta får. Därför har det varit svårt för oss att över huvud taget kommentera motförslagen. Däremot finns i budgeten, om man läser det här avsnittet, enormt goda härledningar, det vill säga exakt hur pengarna flyttas från olika anslag till detta anslag. Varje krona av de 11 miljarder som flyttas finns redovisad. Det går att läsa ut. Problemet är snarare att vi inte har kunnat ta ställning till de alternativa förslagen med hänsyn till att vi inte vet hur finansieringen ska se ut.

Vi vägrar riskera att få en försämrad kommunal ekonomi på grund av riktade kommunala bidrag.

Anf. 30 MARIE ENGSTRÖM (v) replik:

Herr talman! I stället för att svara på min fråga får jag en kommentar om hur svårt det är att gräva i Vänsterpartiets budgetalternativ.

I mitt anförande tog jag upp de fel ni har gjort när ni har tittat på Vänsterpartiets budgetalternativ och effekterna på kommunernas ekonomi. Jag kan säga en gång till att jag vet att effekterna av våra skatteförslag innebär ett plus för kommunernas ekonomi. De har inte någon negativ effekt, som majoriteten skriver i betänkandet. Då är vi klara med det.

Jag kan ge Anna Lilliehöök en möjlighet till att försöka förklara hur majoriteten vill tillförsäkra kommunerna en god ekonomi de kommande åren mot bakgrund av de varningssignaler som trots allt Sveriges Kommuner och Landsting har levererat. Det är också mot bakgrund av att ni i ert alternativ inte har tagit hänsyn till de negativa effekter för kommunernas ekonomi som är ett resultat av er arbetsmarknadspolitik och försämringarna på socialförsäkringens område.

Anf. 31 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik:

Herr talman! Den borgerliga regeringen har i sin budget för kommande år föreslagit mycket kraftiga tillskott till den kommunala sektorn. Det är för att kunna garantera att den kommunala servicen, vård, skola och omsorg, faktiskt finns där tillgänglig med god kvalitet för invånarna. Detta är vårt fokus, och detta är vad vår framtida budget innebär.

Vi har också sett till att vi begränsar de specialdestinerade bidragen. Det betyder i sin tur att kommunerna kommer att kunna prioritera, välja de områden där de faktiskt behöver lägga pengarna, för att kunna ge service och för att se till att den kommunala ekonomin förblir så god som

den är i dag och kommer att vara under de närmaste åren. Med regeringens politik kommer den kommunala ekonomin att vara stark under den överblickbara framtid som finns med i den här budgeten.

Anf. 32 JÖRGEN JOHANSSON (c):

Herr talman! Kommuner och landsting är medborgarnas mest tydliga folkvalda instanser. Det är där tryggheten, delaktigheten och tydligheten finns i samhällsbyggandet. Det är viktigt att ge kommuner och landsting samma förutsättningar att utvecklas och kunna erbjuda sina medborgare en bra service på lika villkor. I det arbetet har också riksdagen en viktig roll.

Den främsta rollen är kanske att inte peta i detaljer utan låta demokratin på den lokala och regionala nivån blomstra samtidigt som stabiliteten garanteras. Det gäller alltså att lita på de lokala och regionala företrädarna.

Grundläggande för en stabil kommunal verksamhet är en god ekonomisk hushållning. Därför är det viktigt att skapa system så att lokala och regionala politiker kan ha en långsiktig planering av sin verksamhet, samtidigt som medborgarna tydligt kan peka ut vem som har ansvaret för den verksamhet som bedrivs när det går snett. Har vi inte ett sådant system undergräver vi demokratibegreppet. Därför är det naturligt, som regeringen nu gör, att så långt som möjligt gå över till generella statsbidrag och slopa de specialdestinerade bidragen. Det är en linje som Kommun- och Landstingsförbundet drivit i många år.

Herr talman! Kommunsektorn visar i dag upp en god ekonomi. Den nivån behövs för att klara kravet om en god ekonomisk hushållning och därmed också konsolidera ekonomin i kommunerna. En del i arbetet att stimulera effektiviseringar inom den kommunala sektorn är att skapa förfinad och jämförbar statistik mellan kommunerna. Därför är satsningen på utarbetandet av den här typen av statistik ett bra inslag i det här arbetet. Den statistik vi har haft hittills har inte varit kvalitetssäkrad, så den här satsningen är mycket bra.

Herr talman! Skatteutjämningen är en fråga som ofta föranleder en stor debatt. När vi diskuterar det här bör vi ha klart för oss att det viktiga för kommuner och landsting är stabila och långsiktiga skattebaser. Skatteutjämningsinstrumentet är enbart ett reparationsinstrument i de här sammanhangen, men ett viktigt sådant.

Skatteutjämningen ska bidra till att ge kommuner och landsting likvärdiga ekonomiska förutsättningar samtidigt som det är ett instrument för ekonomiska regleringar mellan staten och kommunsektorn. Vi kan vara överens om att skatteutjämnings komplexitet i dag är stor och att det behövs en översyn och en förenkling. Men att gå in och göra förändringar i nuvarande system utan en analys är inte realistiskt. Den utredning som pågår bör utvärderas och nya insteg göras. Jag ser därför fram emot kommande initiativ i den här frågan från regeringens sida.

Skatteutjämningen upplevs alltför ofta som en inflammerad fråga, och låsningarna är ofta stora och många. Man kan tala om såväl saklig som osaklig kritik på det här området. Men det gäller att ha klart för sig att de tydliga spelregler som ska finnas mellan staten och kommunerna och mellan kommunerna och medborgarna måste vara tydligare.

I det sammanhanget åligger det de kommunala politikerna att se till att verksamheten bedrivs så effektivt som möjligt, att marknadsföra kommunen på ett bra sätt så att den blir attraktiv som företags- och boendeort, och därmed själva som kommunpolitiker skapa sina stabila skattebaser.

I det här arbetet kan skattesänkningar vara en väg att göra kommuner mer attraktiva, men bedömningar av det slaget är inte en fråga för oss här i riksdagen. Det är för den lokalt valda församlingen.

Jag vill i det sammanhanget belysa den strategi som det vänsterstyrda Fagersta har tillämpat under den senaste valperioden, med en systematisk skattesänkning om 10 öre per år. Kommentarer kring det här från kommunalrådet i Fagersta är att det har gett kommunen tiofalt tillbaka. Men det här är alltså en bedömning som kommunerna själva ska göra, inte vi i den här kammaren.

Herr talman! Frågan om herrelösa fastigheter har debatterats mycket under den gångna mandatperioden. Svaren från dåvarande regering var avvisande och avvaktande. Det är därför häpnadsväckande att dåvarande regerings ledamöter dagarna efter valet vänder på kappan, motionerar och i reservation driver frågan om rivning av de här fastigheterna. Nu ser de det som naturligt att de här fastigheterna rivs och att pengar frigörs för det.

Det är alltså fråga om 5 miljoner, och detta bör kunna genomföras skyndsamt efter en snabb inventering. Men det är ändå rimligt att ge den nya regeringen några dagars eftertanke, då frågan kan vara principiellt viktig. Jag är övertygad om att den nuvarande regeringen inte kommer att dra frågan i någon långbänk på samma sätt som den tidigare regeringen har gjort, och jag ser därför fram emot en lösning i frågan under våren.

Herr talman! Trots allt kan jag i det här ärendet konstatera att skillnaden i anslagsnivå mellan majoriteten av partier här i kammaren inte är stor. Det skiljer bara någon procent upp och ned i anslagsnivå i förhållande till utskottets förslag. Det är alltså, som jag ser det, i stort sett en stor samsyn i den här frågan i kammaren.

Med det konstaterandet, herr talman, yrkar jag bifall till utskottets förslag till beslut.

Anf. 33 TOMMY TERNEMAR (s) replik:

Herr talman! I en tidigare replik till Anna Lilliehöök påpekade jag utredningstjänstens rapport om de sänkta skatteinkomsterna för kommunerna med 1,9 miljarder, och hon sade att hon inte hade läst den. Då frågar jag Jörgen Johansson: Har du läst den?

Du har vid flera tillfällen hävdat finansieringsprincipen väldigt högt, Jörgen. Jag frågar: Varför ska den inte gälla nu när vi har fått en alliansregering?

Anf. 34 JÖRGEN JOHANSSON (c) replik:

Herr talman! Finansieringsprincipen gäller. Den gäller även i fortsättningen.

Jag har inte läst den där utredningen i detalj, men jag har läst referat av den.

Den principiella inställningen är ju den, precis som sades tidigare här, att när var femte svensk lever i ett utanförskap är det prioriterade målet för regeringen att få människor i arbete. Får vi människor i arbete frigör vi också pengar till kommunerna.

Sedan är det väl så, att när man gör den här typen av förändringar måste man ha ett ödmjukt beteende. Har man inte det tror jag att man misslyckas redan från början. Det gäller att följa utvecklingen. Det gäller att ha en djup dialog med Kommun- och Landstingsförbundet i de här frågorna. Men inriktningen är, trots allt, efter dessa tre månader med en ny regering att snabbt få in så många som möjligt i arbete. Sedan får vi följa utvecklingen och vara observanta. Blir det fel får vi rätta till det.

Det direkta svaret på din fråga är, som sagt, att finansieringsprincipen gäller.

Anf. 35 TOMMY TERNEMAR (s) replik:

Herr talman! Jag konstaterar då att ni har kommit fram till, precis som utredningstjänsten har gjort, att det handlar om 1,9 miljoner i minskade skatteinkomster för kommunerna och att ni kommer att följa finansieringsprincipen. Är det ett löfte från Jörgen Johansson?

Till slut skulle jag vilja gå över till en helt annan fråga. Vi vet nu att statsrådet Åsa Torstensson är på väg ned till Munkedal. När ni nu inte har några pengar för särskilda insatser till kommuner och landsting – ni har tagit bort de pengarna, som delvis kunde ha hjälpt människorna och kommunerna nere i katastrofområdet – skulle jag ändå vilja fråga: När statsrådet nu är på väg ned till Munkedal, har hon pengar i budgeten för att kunna hjälpa Vägverket och dem som bygger järnvägar att reparera de vägar som har raserats i Munkedal? Kan jag få ett sådant löfte från Jörgen Johansson i dag?

Anf. 36 JÖRGEN JOHANSSON (c) replik:

Herr talman! Frågan ska ställas direkt till Åsa Torstensson. Men givetvis har staten ett ansvar. Oavsett vilken regering som sitter har man naturligtvis ett ansvar för att se till att kommunikationsnäten fungerar i Sverige. Man har också ett ansvar för att se till att drabbade kommuner inte hamnar i en omöjlig situation. I så fall får man frigöra pengar. Jag tycker att det är ganska naturligt. Jag tror inte att någon företrädare för någon regering skulle svara på annat sätt.

Anf. 37 GUNNAR ANDRÉN (fp):

Herr talman! De myndigheter som vanliga svenskar kommer mest i kontakt med är de kommunala och landstingskommunala. Det är sjukvården. Det är kollektivtrafiken. Det är skolan. Det är socialtjänsten. Det är alla våra tekniska myndigheter, vägverk och så vidare, i kommunerna.

Jag ser framför mig här i kammaren, herr talman, en otrolig sakkunskap när det gäller kommunala frågor. Vi har blivande kommunstyrelseordförande, före detta kommunstyrelseledamöter och fullmäktigeledamöter. Jag har själv varit både det ena och det andra, till och med ledamot i skolstyrelsen i Lund, herr talman, även om det var länge sedan.

När man tittar på den kommunala ekonomin gäller det att identifiera vad som är viktigast. Jag menar att ingenting är viktigare för den kommunala ekonomin än att titta på demografin. Den är helt avgörande, na-

turligtvis inte minst för landstingen men också för kommunerna. Hur många gamla har vi? Hur många unga har vi? Hur många yrkesverksamma har vi?

Här kan vi konstatera att det ser väldigt olika ut i olika kommuner och landsting. När man tittar i ekonomirapporten från Sveriges Kommuner och Landsting från november 2006 – den är alltså ganska ny – får man mycket intressanta uppgifter om volymtillväxten inom exempelvis äldreomsorgen och sjukvården i landstingen. Här ser vi framöver en kraftig volymtillväxt på 0,7 %, att jämföra med kommunernas volymtillväxt på bara 0,1 % under de kommande åren.

En annan sak som är väldigt viktig för kommunerna generellt är hur många ungdomar som kommer att gå i skolan. I samma skrift kan man på s. 26 läsa att de relativt höga födelsetalen gör att barnomsorgen fylls med större barnkullar. Antalet barn i åldern ett–fem år kommer 2010 att ha ökat med 40 000 sedan 2005. Det är väldigt mycket, och det påverkar väldigt mycket. Samtidigt kommer antalet barn i grundskoleåldern att minska med mer än 100 000 i hela landet. Resultatet av detta blir att antalet ungdomar i gymnasieåldern kommer att öka först efter ungefär 2008.

Herr talman! Jag ville ta fram dessa siffror för att visa att det finns en flexibilitet eller känslighet i den kommunala ekonomin som är väldigt beroende av demografin.

Den andra delen vi måste fundera över är förvärvsfrekvensen – hur många som betalar skatt, helt enkelt. Det är den andra delen, som är otroligt viktig. Här kan man i samma skrift se att kommunerna räknar med en högre förvärvsfrekvens under de kommande åren. Kommunerna räknar också med att försörjningsstödet på grund av de förändringar i arbetslöshetsförsäkringen som nu genomförs från den 5 mars kommer att behöva öka med ungefär 500 miljoner kronor.

Är det mycket eller lite, herr talman? Ja, det är mycket pengar, men samtidigt kan vi se på skatteintäkternas ökning totalt sett, som Anna Lilliehöök var inne på. Förra året ökade skatteintäkterna i landets kommuner med över 19 miljarder och i landstingen med 9 miljarder. Man måste se dessa saker i relation till varandra. Kostnaderna i kommunerna ökade med bara 13 miljarder förra året, och de kommer inte att öka så mycket mer i landstingen heller. Både kommuner och landsting räknar med betydande överskott. För 2006 beräknas det bli överskott i samtliga landsting för första gången sedan 1992.

Herr talman! Detta är väldigt viktiga förändringar. Som Anna Lilliehöök tidigare påpekade ska vi tacka den tidigare regeringen för detta. Det ska vi absolut göra. Det är en följd av att det är ordning och reda i kommunernas ekonomier, och är det någonting våra medborgare har nytta av är det detta. Då har man nämligen möjlighet att göra olika satsningar.

Samtidigt behövs det på en rad områden reformer inom den kommunala ekonomin. Marie Engström var inne på att det finns så många låga kvinnolöner. Då måste man titta på var de lägsta kvinnolönerna finns. Tittar vi på kommunerna, herr talman, kan vi tyvärr se att yrken inom vården, skolan och den sociala omsorgen väldigt ofta har låga löner. Männen i samma kommuner jobbar ofta i tekniska förvaltningar, ofta utlagda på entreprenad, och har högre löner.

Prot. 2006/07:45
21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

Från Socialdemokraternas och övriga vänsterpartiers sida borde man dra någon slutsats av detta förhållande. Min slutsats, som jag gärna vill dela med mig av, är att det är bra med många arbetsgivare. Det ökar möjligheterna för många, även kvinnor, att konkurrera med sina löner och få upp dem. Detta tror jag är en av de viktigaste sakerna framöver – att se till att det blir flera entreprenörer så att kvinnor, på samma sätt som män har lyckats med under alla tider, kan få upp sina löner.

Jag vill sedan gå över till ett annat område. Det gäller synen på den kommunala självstyrelsen. Vi är alla för så stor kommunal självstyrelse som möjligt. Samtidigt finns det en skillnad i synen på hur vi ska uppnå detta, och den kommer väldigt väl till uttryck i Socialdemokraternas särskilda yttrande där man vill styra flera av bidragen till speciella områden.

Vi hörde häromdagen förra statsrådet Ylva Johansson i den sjukvårdspolitiska debatten undra varför Folkpartiet och flera andra partier inte ville ha så mycket specialriktade satsningar. Visst vore det bra om man kunde ha det också. Jag förstår detta. Men, herr talman, det som ofta skiljer oss och Socialdemokraterna på detta område är överhetsperspektivet. Vi måste kunna lita mer på att man ute i kommuner och landsting vet vad man ska göra med sina pengar.

Vi skulle kunna gå tillbaka till ett system där vi bara hade specialdestinerade statsbidrag. Jag ser Ulf Sjösten i kammaren, som varit kommunstyrelseordförande i Borås under en följd av år. Om han under dessa år bara hade haft specialdestinerade statsbidrag tror jag inte att den kommunala verksamheten i Borås hade blivit vad den nu blev när man fick den generella påsen någon gång vid mitten av 1990-talet. Jag tror att det var en väldigt bra reform. Att gå tillbaka från den menar jag är att ta ett steg tillbaka. Framför allt är det ett steg mot att minska den kommunala självstyrelsen.

Jag har också haft förmånen att sitta i Riksrevisionens styrelse. När man ser hur noggrant – och så ska det väl vara – kommunerna måste redovisa olika bidrag som är specialriktade förstår man att detta, liksom hur de ska söka olika specialdestinerade bidrag, är en viktig del av verksamheten för många kommuner. Det gäller, herr talman, att komma bort ifrån detta så att kommunerna slipper ägna så mycket av sin administration åt det.

Allra sist vill jag ta upp någonting om den kommunala skatteutjämningen. Det är inte en så stor fråga till omfånget, men det är en stor politisk fråga. Här är det väldigt viktigt, herr talman, att dela upp den kommunala skatteutjämningen i två delar. När det gäller kostnadsersättningen tror jag att det finns en bred enighet över alla partier om att man ska kunna bo varsomhelst i landet och erhålla en god social standard och trygghet. På den punkten är det inte så stora meningsskillnader.

Frågan på denna punkt gäller mer vilka parametrar som ska finnas. Det finns egentligen två synpunkter på det, nämligen att de ska vara antingen flera eller färre. Det är de två synpunkter man kan ha. Detta bör man alltid titta på. Det är inte alltid så att flera parametrar blir bättre; det kan också vara bättre med färre. I utskottsbetänkandet står det att systemet är överskådligt. Även om det är överskådligt för några få tror jag att det är svårbegripligt för väldigt många människor.

När det sedan gäller inkomstutjämnningen, den fråga som Karl Sigfrids motion tar sin utgångspunkt i, skulle jag vilja lyfta upp en helt annan synpunkt. Jag menar att man ibland måste låta tankens frihet prägla också ett riksdagsinlägg. Då måste man fundera kring frågan: Vad är det vi utjämnar med inkomstutjämnningen i kommunerna? Jo, det är mellan kollektivet kommunerna, inte mellan individerna.

Detta går tillbaka, herr talman, på en promemoria som fanns inom det socialdemokratiska partiet före valet 1994.

Den var skär på omslaget, och det var Göran Persson som var huvudarkitekt bakom detta förslag.

Den flyttade perspektivet från skatt efter bärkraft per individ till en utjämnning mellan kommunerna. Detta har vi nu haft under många år. Jag menar att vi som är förespråkare för skatt efter bärkraft mellan individerna har all anledning att fundera på om det skatteutjämnningssystem som vi nu har mellan kommunerna är det riktiga. Det flyttar pengar från lågavlönade i Danderyd, där jag råkar bo, till rika direktörer i Göteborg. Konsekvenserna av denna syn är felaktiga.

Den här frågan kommer att utredas vidare, men, herr talman, jag ville med detta inlägg på slutet redovisa att det alltid är möjligt att fundera lite friare än vad man kan göra i en reservation, ett särskilt yttrande eller ett utskottsbetänkande i riksdagen. Därför ville jag säga detta om den kommunala utjämnningen.

Anf. 38 MARIE ENGSTRÖM (v) replik:

Herr talman! Jag hade inte tänkt att begära replik på dig, Gunnar Andrén, men jag kunde inte hålla mig när du säger att flera entreprenörer ger högre löner åt kvinnor. Det är något slags mantra som ni från majoriteten ofta för fram. Det låter mer som ett önsketänkande. För det första skulle jag vilja fråga: Finns det några konkreta exempel?

Kvinnor jobbar inom handeln, som jag sade förut från talarstolen, eller inom hotell och restaurang. Där finns det många entreprenörer, och där finns det en stark konkurrenssituation som enligt ert sätt att se skulle driva upp lönerna. Men jag menar att det inte gör det. Det finns väldigt många kvinnor som jobbar till mycket låga löner, kanske många gånger också med väldigt tråkiga arbetsvillkor. Det är min första fråga.

I Vänsterpartiets budgetförslag menar vi att man skulle kunna vika pengar till kommuner som på något sätt jobbar för att minska löneskillnaderna mellan kvinnor och män. Då blir min direkta fråga: Varför avvisar ni från majoritetens sida den typen av tankegångar?

Anf. 39 GUNNAR ANDRÉN (fp) replik:

Herr talman! Jag börjar med den första frågan. Jag tror för min del att anledningen till att sjuksköterskor har lyckats förbättra sina löneförhållanden nu är att antalet arbetsgivare, som tidigare nästan bara var en på sjuksköterskeområdet, nämligen landstinget, har ökat till flera. Det har ökat konkurrensen om den viktiga arbetskraft som sjuksköterskor är. Det har gjort att de har kunnat höja sina löner ganska betydligt. Jag tror att det gäller på väldigt många andra områden också. Vi har tyvärr en väldigt ensidig sammansättning av arbetskraften, särskilt på kvinnosidan.

Jag tror också att de fackliga organisationerna är medvetna om detta numera. Inom Kommunal var man ju tidigare väldigt styrd av att det bara

skulle finnas en arbetsgivare. Jag tror att det finns ett nytänkande som är väldigt bra för alla Sveriges kvinnor på det området.

När det gäller den andra frågan om att man ska ha riktade satsningar för just jämställdhet tror jag inte att det är bra med den typen av bidrag över huvud taget. Jag tror inte att det är en klok politik. Jag tror att det finns andra vägar som man kan gå.

Däremot håller jag gärna med Marie Engström om att det är väldigt angeläget för alla oss som ibland beskylls för att inte vara angelägna om jämställdheten att vi ser till att vi med bra metoder kan höja kvinnors löner.

Anf. 40 MARIE ENGSTRÖM (v) replik:

Herr talman! Jag noterar att Gunnar Andrén säger ”jag tror att”. Jag nöjer mig med det svaret. Det är ju ett bevis för att ni egentligen inte vet, utan det är egentligen en massa floskler som ni strör omkring er.

Anf. 41 EMMA HENRIKSSON (kd):

Herr talman! Jag tänkte börja med att yrka bifall till utskottets förslag till beslut.

Det är väldigt trevligt att se ett budgetförslag där så tydligt framgår vikten av kommunernas roll i samhället, deras stora betydelse för det demokratiska system vi vill ha i Sverige, och att man faktiskt poängterar vikten av att se vilken vår roll i riksdagen är. Vår roll är inte att fatta beslut på detaljnivå. Vår roll är att ge stöd och att skapa det utrymme för svängrum som kommunpolitikerna behöver och som våra kommuninvånare behöver. Det är faktiskt i kommunerna som kunskaperna och insikterna finns om vilka behoven är just där, för just deras kommuninvånare, eller för mig som kommunpolitiker i Huddinge för just mina kommuninvånare.

När vi packar pengarna i påsar och sätter en efternamnstitel på etiketten ger vi också en signal till kommunpolitikerna: Vi litar inte på er. Vi tror inte att ni har den bästa förmågan att avgöra vad som är rätt.

Därför är jag väldigt glad att vi kommer att slippa Hägglundpengar, Larssonpengar och Odellpengar. För vi litar på våra kommunpolitiker. Jag tror att kommunstyrelsens ordförande i Jönköping, Acko Ankarberg Johansson är glad, att Torsten Larsson i Vansbro är glad, att Bengt Germundsson i Markaryd är glad och att väldigt många andra med annan partifärg också är glada.

Det jag är förvånad över är att Socialdemokraterna uppenbarligen inte litar på sina kommunala företrädare. Jag undrar vilka orsakerna är till det.

Inkomst- och utgiftsutjämnningssystemet är en viktig del i att vi ska ta vårt ansvar och ge stöd till kommunerna. Mycket har redan sagts, men jag tycker att det är viktigt att poängtera att trots att inriktningen sedan förändringen 2005 har blivit bättre på vissa områden så är det ett väldigt stort problem att man har gjort systemet så komplicerat att det inte är genomskådligt. Det går inte för kommun- och landstingspolitiker att konkret se vad det innebär. Det behöver ses över, men det måste göras väldigt noggrant. Man kan inte göra hastiga förändringar hit och dit, utan man måste titta noga på det, precis som det är på gång att göras sedan en tid tillbaka.

Jag skulle också vilja nämna en liten del i det här betänkandet som i kronor inte är så mycket. 4 miljoner är mycket pengar, men i förhållande till resten av anslaget är det inte så mycket. Det är benchmarkingprojektet. För den som kan sådana fina konsultord är det självklart givet vad benchmarking betyder, men för oss vanliga dödliga tittar jag på vad språkvårdsportalen använder för definition i stället: Framgångsanalys eller jämförelse, måttstock. Det är vad ett sådant projekt innebär, att vi genom ett nationellt projekt, tillsammans med Sveriges Kommuner och Landsting faktiskt gör en nationell jämförelse, där vi kan få fram bästa möjliga metoder för att få effektivare metoder i kommunerna och höja kvaliteten. Jag tror att det är oerhört viktigt. Vi måste lära oss av våra misstag, men vi måste också våga låta andra lära sig av våra misstag och på samma sätt våga lära av andras framgångskoncept.

När det gäller vård skulle jag vilja lyfta fram de 250 miljoner med vilka vi ger ytterligare utrymme för vårdgarantin. Vårdgarantin är oerhört viktig för att få bort de förödande köer som vi har i vården. Samtidigt måste vårdgarantin bara vara det första steget. Det finns alltid en risk när man sätter upp tidsgränser med veckor, månader eller dagar att det blir normen, att man inte anstränger sig eller strävar efter att faktiskt ge vård direkt. Man ser en tidsgräns: Tre veckor, då bokar vi datum om tre veckor. Det måste vara bara det första steget.

De 250 miljonerna ger möjligheten att uppnå den nuvarande garantin, men den måste utvecklas därför att det kostar pengar och lidande att människor får en kölapp i stället för att få vård.

Det har redan sagts väldigt mycket i debatten, så jag vet inte om jag ska ta upp så mycket mer. Men jag skulle ändå lite vilja beröra Vänsterpartiets motion. Jag tror att Vänsterpartiet verkligen menar väl. Jag tror att Vänsterpartiet har en vilja att värna om de svaga i samhället och att stärka jämställdheten. Men Vänsterns politik och Vänsterns samhällsanalys leder ju inte till minskade klyftor och leder inte till ökad jämställdhet. Det är vad vi har kunnat se i den förda politiken.

Man måste skapa livsutrymme för människor, både män och kvinnor. Och det fungerar inte att bara öka det offentliga, utan vi måste låta människor få möjlighet att välja olika arbetsgivare, att på det sättet faktiskt kunna vara med och påverka sin egen arbetsplats.

Vi har sett att lönenivåerna i kvinnodominerade sektorer inte ökar, och det är det som är det stora problemet. Sedan vet jag att det också finns problem i privat sektor med löneskillnader mellan män och kvinnor som vi också måste få bukt med. Men det är ju inte så att vi i offentlig sektor har varit så lysande. Framför allt har alla de kvinnliga sektorerna fått en väldigt dålig löneökningsutveckling jämfört med männen.

Anf. 42 AGNETA GILLE (s):

Herr talman! Jag ska prata lite grann om reservation 1, precis som Tommy Ternemar sade, som handlar om herrelösa fastigheter. Men jag vill ändå bara kommentera det omdöme som vi har fått från de borgerliga partierna. Det handlar om att det ser väldigt bra ut i ekonomin när det gäller kommuner och landsting och så vidare. Det är en bra ekonomisk stabilitet. Jag vill bara påminna om att vi hoppas att det är så också 2010, så att den situationen inte på något vis har förändrats och försvagats.

Reservation 1 i detta betänkande gäller alltså herrelösa fastigheter. Det handlar om Tierps kommun. Det är en fråga som har varit med väldigt länge här i riksdagen. Den har debatterats fram och åter, och det har varit en svår process. Jag ska också ge Jörgen Johansson rätt i att det verkligen har varit en svår process. Det här har funnits på Justitiedepartementet, på Näringsdepartementet, på Miljödepartementet, på Finansdepartementet för att man ska hitta en lösning.

Det handlar alltså om ett antal stora byggnader som ser ut som ett krigshärjat område. Det är 150 lägenheter. Det är ingen som äger dessa, utan det är en skådeplats som är farlig för allmänheten att vistas på. Där finns barn som leker, och det finns ungdomar som söker sig dit. Det måste hittas en lösning på detta.

Jag hade hoppats på att de som har drivit det här ärendet som hårdast här i kammaren och satt press och i hårda ordalag anklagat den tidigare regeringen också hade varit här i kammaren i dag när vi ska debattera det här och försöka få en lösning. Det handlar om att Tierps kommun ska kunna få ett bidrag på 5 miljoner och själva ta ansvar och betala 5 miljoner. En rivning kostar nämligen ca 10 miljoner. Den lösningen måste kunna finnas. De ledamöter – Cecilia Wikström och Mikael Oscarsson – som finns kvar här i riksdagen uteblir i dag. Varför det?

Jag har tittat på hur debatten har gått genom åren när det gäller herrelösa fastigheter. Jag har tittat på skriftliga frågor, frågestunder och motioner. Och jag fick fram en väldigt tjock lunta. Det är väldigt intressant att se att när man sedan får ansvaret finns inte ledamöterna här och debatterar frågan.

Jörgen Johansson sade i sitt anförande att vi efter valet helt plötsligt skrev en motion om de här pengarna. Det är så, Jörgen Johansson, att vi har utrett det här under en väldigt lång tid. Den som har varit flitigast i debatten är din partikollega Rigmor Stenmark. Det har varit hårda ordalag, som jag sade tidigare, och vi hittade en lösning under våren. I våras kom en lösning. Det här kunde vi lösa i samförstånd med Tierps kommun. Rivningen skulle göras av Tierps kommun, men staten skulle ta ett ansvar och dela den här kostnaden – det skulle vara ett maxbelopp på 5 miljoner. Det var en väldigt bra lösning. Det löftet gick vi ut med under våren och under sommaren. Och vi hade med som ett vallöfte att om Socialdemokraterna skulle få en möjlighet att sitta i regeringen efter valet skulle 5 miljoner tilldelas Tierps kommun för rivning av de här fastigheterna.

I samma sväng kom det ett pressmeddelande från de borgerliga partierna i Uppsala län. Det är väldigt intressant, tycker jag. De skriver nämligen så här:

”Alliansens partier har ju drivit på i frågan om Hästhagen under lång tid i både kommunfullmäktige och på riksplenet medan socialdemokraterna, som suttit i majoritet, har dragit frågan i långbänk. Så Bengt-Olov Eriksson och Agneta Gille (s) behöver inte oroas för en borgerlig majoritet. Ni kan lugnt lämna makten!

Vi bekräftar det självklara, att den överenskommelse som nåtts mellan kommunen och regeringen naturligtvis ligger fast om det blir en borgerlig regering efter höstens val.”

Det är vad jag kallar vallöfte. Och vad händer? 5 miljoner kronor handlar det om, och det är inget resultat. Då ställde jag en fråga till stats-

rådet Mats Odell om varför man inte har tagit med det här. Jag tycker nämligen att det är ganska intressant att man inte har tagit med det. Och då svarade han att det är för tidigt att säga hur en sådan här lösning ska se ut. Och han sade att problemet är att fastigheten saknar en lagfaren ägare – ja, det är ju det som vi har tittat på och utrett under en så lång tid. Han sade att staten måste se att det finns principer. Det måste bygga på allmänna principer och ett generellt tillämpligt regelverk, inte på snabbt framtagna särlösningar.

Snabbt framtagna särlösningar! Ja, under tiden i långbänk, som vi är anklagade för, har vi äntligen hittat en lösning. Men den gäller inte helt plötsligt.

Herr talman! Jag tycker att det här är mycket anmärkningsvärt. Det finns många härliga citat som jag skulle kunna läsa upp här i kammaren från de borgerliga ledamöter som tidigare har drivit frågan. Men för tids vinnande besparar jag oss det. Ni kan själva läsa i riksdagens protokoll om detta.

Herr talman! Jag yrkar bifall till reservation nr 1.

I detta anförande instämde Monica Green, Hans Hoff, Sonia Karlsson, Pär Nuder och Tommy Ternemar (alla s).

Anf. 43 JÖRGEN JOHANSSON (c):

Herr talman! Jag är övertygad, Agneta Gille, om att vi är överens om att det har varit tre intensiva månader under hösten. Det har skett mycket politiskt under den här hösten. Det är i tre månader som vi har haft den nya regeringen. Du vet själv att man efter valet hade sex dagar på sig att ta fram en budget.

Frågan om herrelösa fastigheter har farit fram och tillbaka, precis som du säger, mellan de olika departementen. Och så sent som i mars månad hade man löst de juridiska klurigheterna kring det här.

Thomas Bodström tog upp detta i en debatt med Rigmor Stenmark, som du nämnde. Rigmor drev också frågan i bostadsutskottet och hade en reservation. I maj månad var det en debatt om det här. Rigmor var ensam om reservationen och om ett ställningstagande för att få till stånd rivningen men fick inget gehör för detta. Det var alltså i maj månad.

Den nya regeringen har inte hunnit greppa det här. Det finns trots allt en hel del spetsfundigheter i frågan. Principer måste lösas även om det gäller 5 miljoner kronor. Jag tycker att det är rimligt att man åtminstone får hela året på sig. Det var därför som jag uttryckte mig som jag gjorde i mitt inlägg, alltså att det här bör lösas under våren. Det är precis som du säger. Så här får det inte se ut. Staten har faktiskt ett visst ansvar. Man har haft det här området som övningsplats för militären och så vidare, så staten har redan genom det visat att man har ett intresse i området. Därför bör man också bidra till att det här ordnas upp.

Jag tycker ändå att man ska ta det lite lugnt. Eftersom ni har dragit på frågan i er regering under ett antal år går det väl att vänta åtminstone några dagar.

Anf. 44 AGNETA GILLE (s) replik:

Herr talman! ”Några dagar” säger du. Men pressmeddelandet – vilket jag hoppas att du, Jörgen Johansson, har tagit del av – lovar väldigt

mycket. Då handlar det inte om bara de sex dagar som du hänvisar till. Du säger ju att ni hade bara sex dagar på er. Men också ni har haft många år på er för att förbereda detta.

Eftersom detta har varit en så oerhört viktig fråga för er och för Centerpartiet borde det ha funnits med att ni när ni väl får makten måste se till att frågan löses direkt, omgående, för det har ni lovat.

Det är jättebra att vi är överens om att frågan ska lösas. Men vet du vad det bästa är, Jörgen Johansson? Jo, det är att vi kan lösa frågan redan i dag. Vi kan lösa den genom att rösta så att reservation 1 får genomslag här i kammaren i dag. Därmed kan vi lösa frågan för den här kommunen. Om inte måste Tierps kommunfullmäktige, som också ska ta sin budget, hänföra frågan tillbaka till domstolen. Det vill inte vi. Vi löser detta i dag!

Anf. 45 JÖRGEN JOHANSSON (c) replik:

Herr talman! Om frågan vore så enkel skulle, tar jag för givet, den gamla regeringen ha löst det här redan under mars månad i fjol. Men så är det inte. Lite eftertanke behövs nog i den här frågan.

Ja, detta är en viktig fråga. Det hela kostar 5 miljoner kronor. Men under de tre månader som gått har prioriteringen verkligen koncentrerat legat på att få in flera människor i arbete. Du har själv kunnat ta del av de debatter som vi haft här de senaste dagarna vad gäller bland annat akassan. Det är inte någon enkel höst vi har gått igenom, utan det har varit hård debatt och en aktiv målinriktning från den nya regeringen och så vidare. Även om det här är en liten fråga är det en principiell fråga. Vi kan konstatera att vi är överens i sak. Sedan får det kanske lov att ta någon dag extra.

Anf. 46 AGNETA GILLE (s) replik:

Herr talman! Ja, det är intressant att ha den här debatten. Jag är tacksam för att du tog replik, Jörgen Johansson. Det ger mig en möjlighet att tala om att det här förslaget låg färdigt i Finansdepartementet. Det var bara att anta förslaget och att i budgeten pricka för detta med de 5 miljoner kronorna som ni under en lång tid så villigt drivit.

Tidigare när vi hade en debatt om Hästhagensfrågan och herrelösa fastigheter var frågan jätteenkel från den borgerliga majoriteten – då i opposition. Hur som helst var det jätteenkelt att då lösa detta. Faktum är att frågan är enkel. Den låg ju färdig i Finansdepartementet. Det var bara fråga om viljan, och den viljan fanns inte riktigt.

Men det är upp till bevis i dag. Vi får se hur det går vid voteringen. Vi ska ju om en liten stund trycka på voteringsnapparna. Vi kan alltså lösa frågan om Hästhagen och bidrag till Tierps kommun redan i dag.

Anf. 47 EMMA HENRIKSSON (kd) replik:

Herr talman! Det frågades efter Mikael Oscarsson, så jag tänkte att jag ska förklara varför han inte är här. I går pratade jag med honom om den här frågan just därför att jag vet att han har varit engagerad i den. Jag tror att han inte är med i debatten här i dag helt enkelt därför att han litar på att regeringen kommer att lösa frågan.

Eftersom jag är ny i riksdagen och inte direkt bor i närheten av Tierp är detta inte en fråga som jag länge haft kännedom om. Men efter att ha

inhämtat information inser jag att ni har haft väldigt många år på er för att lösa frågan. Det var väl inte många dagar före valet som man såg att det faktiskt kunde finansieras i budgeten.

Vi har nu haft ungefär tolv veckor på oss för att göra någonting. Vad vi har gjort är att vi har påbörjat en inventering. Kunde vi vara säkra på att det här är enda gången – nu och någonsin i framtiden – en sådan här situation uppstår skulle vi enkelt kunna fatta beslut om de 5 miljonerna till Tierp, och frågan vore löst. Men så enkelt är det inte.

Därför frågar jag, Agneta Gille: Vet du hur många andra liknande fastigheter som finns runt om i landet och vilken situation andra kommuner befinner sig i? Kan du räkna upp dem för oss här i kammaren så att vi vet hur stort problemet är just i dag, och kan du säga hur många miljoner det skulle kosta liksom vilket åtagande det innebär för staten i framtiden?

Anf. 48 AGNETA GILLE (s) replik:

Herr talman! Ja, Emma Henriksson, anledningen till att det i det här ärendet har dragit ut på tiden är just att man var tvungen att göra en inventering. Man var tvungen att se vilka lösningar som fanns och ta reda på hur det såg ut. Att göra en sådan inventering tog tid. Det är det som vi har arbetat med under en väldigt lång tid. Det var de tidigare ledamöterna helt införstådda med.

När vi haft alla de här debatterna med Rigmor Stenmark, Cecilia Wikström i Uppsala och Mikael Oscarsson har den senare varit medveten om att en inventering först måste göras.

Det finns inget område motsvarande Tierps kommun och Hästhagen i Söderfors. Men någonstans finns det någon vägsnutt. Jag har dessvärre inte inventeringen med mig här. Däremot fanns detta framarbetat, så det fanns ett underlag för Finansdepartementet. Det var därför man beslutade sig för att inventeringen var klar, att inventeringen var gjord. Vi kan alltså se att någon vägsnutt är herrelös – det fanns också andra. Men det fanns alltså inget annat område motsvarande Tierps kommun. Därför sade man: I det här specifika fallet ska vi gå in med ett stöttande bidrag och hjälpa Tierps kommun. Genom att både stat och kommun är med kan vi ta bort frågan från domstolen.

Där har vi svaret!

Anf. 49 EMMA HENRIKSSON (kd) replik:

Herr talman! Den uppgift jag fått är att man inte hade en fullständig inventering, utan att en sådan behövde göras innan man kunde komma till ett beslut i frågan. För mig är det oerhört viktigt att vi, när vi fattar beslut och går in och gör särlösningar för olika kommuner, inte skapar en osäkerhet hos kommunerna. Man vet ju inte när man kommer att få stöd eller inte få stöd. Risken finns att det blir följd effekter och att vi inte kan förutse konsekvenserna.

När det gäller den ordentliga inventeringen av hur många motsvarigheter det finns runt om i landet och också av vad som rent lagligt kan göras så görs detta. Precis som Mikael Oscarsson känner också jag mig trygg med att en inventering inom tolv veckor från det att vi tillträdde kommer att innebära att vi har en lösning på problemet framme inom tolv månader.

Prot. 2006/07:45
21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

Anf. 50 AGNETA GILLE (s) replik:

Herr talman! Ja, vi hoppas på att så småningom kunna se ett resultat i frågan. En ny inventering tycker jag inte alls är nödvändig. Vi har allt underlag vi behöver. Nu är det bara att kunna komma till beslut och att bidra med 5 miljoner till Tierps kommun.

Jag är rädd att det finns andra aspekter från den borgerliga regeringens sida – att man vill använda pengarna på annat sätt.

Jag deltog också i debatten i går om arbetslösheten, arbetsmarknadspolitik och allt vad det innebär. Jag tycker att den nu aktuella delen av landet också är hårt drabbad när det gäller arbetslösheten. Därmed är de också drabbade av den här frågan. Kanske får de ännu större kostnader vad gäller socialbidragsansvar och sådant när a-kasseersättningen nu försämras.

Ett sådant här bidrag är det alltså oerhört viktigt att kunna få till för Tierps kommun. Därför har vi i dag här i kammaren möjlighet att rösta för reservation 1.

Anf. 51 STEFAN ATTEFALL (kd):

Herr talman! Jag begärde ordet därför att jag tycker att det finns några frågor som hela tiden hänger i luften i den här debatten och också i tidigare debatter. Det är ett slags budskap från olika företrädare för oppositionen att den nya regeringens politik skulle drabba kommunernas ekonomi på ett oerhört hårt sätt och att det skulle vara nästan misär som kommer att råda ute i kommunerna under de kommande åren.

Det är en felaktig bild som sprids. Titta på vad vi gör. Som har sagts tidigare här gör vi statsbidragen mer generella. Det ekonomiska stödet till kommunerna ökar den närmaste tiden. I Konjunkturinstitutets nya decemberprognos kan man läsa att den kommunala konsumtionen nästa år kommer att öka med 1,8 % och nästkommande år, 2008, med 1,5 %. Det är en ganska god tillväxttakt ute i kommunsektorn.

Konjunkturinstitutets prognos visar också att utöver de positiva effekter som högkonjunkturen medger skapas det med de av regeringen hittills presenterade åtgärderna 55 000 fler jobb under mandatperioden. Och det är alltså innan regeringen har presenterat alla sina förslag. Vi har ytterligare saker på gång, exempelvis sänkta skatter i tjänstesektorn. Vad innebär de här 55 000 nya jobben? Ja, de innebär i runda slängar kanske 4 miljarder mera i skatteintäkter för kommunsektorn varje år, riktiga pengar som kommer via ett växande skatteunderlag. Det här förstärker kommunernas ekonomi. Det är alltså en god ekonomisk situation i kommunerna de närmaste åren, dels beroende på högkonjunkturen, dels på grund av den politik som förs av regeringen.

Sedan finns det en diskussion om finansieringsprincipen, som också den är lite förvirrad och lite märklig. Det verkar råda en stor missuppfattning om hur finansieringsprincipen fungerar mellan stat och kommunsektorn. På s. 18–19 i budgetpropositionens text om utgiftsområde 25 kan man läsa om alla de regleringar som sker enligt budgetpropositionen mellan stat och kommuner på grund av finansieringsprincipen. Det handlar om att när man gör direkta regelförändringar eller ålägger kommunerna olika uppgifter ska staten kompensera för detta, men inte allmänekonomiska åtgärder. Om vi exempelvis bedriver en så expansiv och bra ekonomisk politik att det ökar skatteunderlaget för kommunsektorn ska

staten inte dra in de pengarna enligt finansieringsprincipen. Om man exempelvis drar ned antalet arbetsmarknadspolitiska åtgärder under en högkonjunktur innebär det inte per automatik att kommunsektorn för just den insatsen ska få kompensation för att de får något lägre kommunal-skatteintäkter. De får å andra sidan mycket mer skatteintäkter via de allmänekonomiska åtgärder som regeringen vidtar.

Finansieringsprincipen handlar alltså om de direkta regelförändringarna, de direkta förändringarna i relationen mellan stat och kommun. De ska kompenseras enligt finansieringsprincipen. Det görs fullt ut enligt den här budgetpropositionen. Allt annat beror på missförstånd om vad finansieringsprincipen är. Det behöver sägas i den här kammaren. Det är tydligen många ledamöter med många års erfarenhet som inte förstått det ännu.

Överläggningen var härmed avslutad.
(Beslut fattades under 18 §.)

13 § Statsskuldsräntor m.m.

Föredrogs
finansutskottets betänkande 2006/07:FiU4
Utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m. (prop. 2006/07:1 delvis).

Förste vice talmannen konstaterade att ingen talare var anmäld.
(Beslut fattades under 18 §.)

14 § Avgiften till Europeiska gemenskapen

Föredrogs
finansutskottets betänkande 2006/07:FiU5
Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska gemenskapen (prop. 2006/07:1 delvis).

Anf. 52 ANN-CHARLOTTE HAMMAR JOHNSON (m):

Herr talman! Den här dagen går i finansutskottets tecken, och så även detta ärende om avgiften till Europeiska gemenskapen. Det är finansutskottets betänkande 5 som ska behandlas.

I Paris 1951 undertecknade Frankrike, Västtyskland, Italien och Beneluxländerna det så kallade EKSG-avtalet, det vill säga Europeiska kol- och stålgemenskapen. Syftet med fördraget var att genom den gemensamma marknaden för kol och stål bidra till att återuppbygga Europas ekonomi och säkra en varaktig fred.

Det gemensamma målet för länderna var – förutom fred – ekonomisk expansion, ökad sysselsättning och högre levnadsstandard i medlemsstaterna, och fördraget ligger än i dag till grund för EU:s institution.

Sedan det svenska medlemskapet 1995 ska Sverige vara en aktiv och drivande part i Europasamarbetet. Målet med den svenska budgetpolitiken är att Sverige ska verka för en kostnadseffektiv användning av EU:s

Prot. 2006/07:45
21 december

*Allmänna bidrag
till kommuner*

*Avgiften till
Europeiska
gemenskapen*

medel. Samtidigt är det angeläget att Sverige inom ramen för EU:s politik tar till vara de möjligheter till återflöde som finns inom jordbruks-, miljö- och regionalpolitik.

Herr talman! Utgifterna för 2007 utgörs av Sveriges betalningar under året till Europeiska kommissionen inklusive eventuella korrigeringar avseende tidigare år. Avgiften består av tullar, särskilda tullar på jordbruksprodukter och sockeravgifter, mervärdesskatteavgifter samt avgift baserad på bruttonationalinkomsten.

Finansieringen av EU-budgeten med avgifter från medlemsländerna avser utgifter enligt betalningsanslag.

Herr talman! Det har inte väckts någon motion med anledning av skrivelsen. Däremot har utskottet i detta betänkande två motioner – en från en socialdemokratisk ledamot angående genderbudgetering och en från två ledamöter i Miljöpartiet angående Sveriges kostnader för EU-medlemskapet.

Motionerna har avstyrkts i utskottet.

Det finns i betänkandet en reservation till förmån för motionen om Sveriges kostnader för EU-medlemskapet av Vänsterpartiet och Miljöpartiet.

Anf. 53 JACOB JOHNSON (v):

Herr talman! Jag yrkar bifall till reservationen av Ulla Andersson och Peter Eriksson angående Sveriges kostnader för EU-medlemskapet, punkt 4. Ulla Anderssons och Peter Erikssons reservation innebär bifall till motion Fi252 av miljöpartisterna Max Andersson och Ulf Holm om en ordentlig utredning av EU-medlemskapets samlade kostnader. I reservationen utvecklas ett antal argument för denna utredning. Jag kan hänvisa till och ställa mig bakom dessa argument.

Med tanke på att inte förlänga den här redan långa budgetdebatten nöjer jag mig med att därutöver säga att jag tror att svenska folkets förtroende för det svenska medlemskapet i EU kan öka om regering och riksdag öppet kommunicerar olika aspekter av det svenska medlemskapet med Sveriges invånare. Jag tror att den föreslagna utredningen skulle kunna vara ett viktigt bidrag i en sådan kommunikation.

Anf. 54 MONICA GREEN (s):

Herr talman! Att vara del i ett sammanhang eller en gemenskap är viktigt för oss alla. Det kan vara en gemenskap bland vänner eller arbetskamrater, i ett idrottslag eller ett geografiskt område, till exempel Västra Götaland, ett land eller en världsdel. Man kan ha olika uppfattningar i det sammanhang eller den gemenskap man ingår i.

Jag beklagar till exempel att vi har en högerregering i det här landet som har till mål att göra större skillnad i samhället och införa låglönejobb. Jag beklagar också att vi har ett EU som är så blått.

Vi socialdemokrater vill använda EU till att minska skillnaden, se till att fattigdomen bekämpas och öka välfärden och tillväxten, att kunna tygla råkapitalismen så att företag inte spelar ut länder mot varandra, att hindra social dumpning och se till att alla får del av ett socialt skyddsnät i hela Europa.

En stor del, till och med den största utmaningen just nu, är miljön – att ställa krav på företag, länder och enskilda på att tillverkning och an-

vändning, uppvärmning och transporter förändras så att vi kan hindra klimatförändringen och miljöförstörelsen. Vi vill verka för att utvidgningen fortsätter. EU är som en magnet där alltför vill vara med, och det välkomnar vi.

Det är också oerhört viktigt att vi tar kampen mot gränsöverskridande brott, stärker musklerna för att komma åt människosmugglingen, det fruktansvärda sexslaveri som kvinnor, flickor och pojkar utsätts för, det som också kallas för trafficking.

Politik är att vilja. Men visst kostar det pengar också. Det är det som betänkandet handlar om. Vi delar utskottets uppfattning att vi ständigt måste arbeta för en effektiv och återhållsam budget. Vi vill vara aktiva och ta till vara möjligheter till återflöde inom jordbruk, miljö, regionalpolitik och andra områden. Dessutom vill vi att budgeten ska analyseras, hur utfallet fördelas mellan män och kvinnor, och vi vill vara aktiva inom EU i jämställdhetsperspektivet.

Över huvud taget vill vi vara aktiva, engagerade och pådrivande för tillväxt, trygghet och framtidstro i hela Europa.

I detta anförande instämde Björn von Sydow (s).

Anf. 55 PEDER WACHTMEISTER (m):

Herr talman! Jag skulle vilja bredda synen på avgiften till gemenskapen.

Den som befann sig i Prag den 9 november 1989, vilket jag råkade göra, och tittade på CNN såg en cementmur bli nedknackad. Om man då skulle ha sagt till en Pragbo att om 15 år kommer ni att vara medlemmar i den gemenskap som de länderna i dag är skulle ingen ha trott på det.

Vi fortsätter framåt i tiden till när Sverige blev medlem 1995. Hade man då åkt över till Baltikum och sagt att de snart skulle komma att vara medlemmar i detta skulle ingen ha trott på det.

Om man ett halvår före rådsmötet i Köpenhamn hade fått frågan hur många länder som kommer att komma med 2004 hade man kanske gissat på fem eller sex. Det blev tio.

I dag står vi i den situationen att om knappt två veckor kommer vi att vara 27 länder. Ingen skulle någonsin ha trott det om man för bara några år sedan hade sagt att Rumänien och Bulgarien skulle komma med som fullvärdiga medlemmar.

Vi har ett parlament där människor kan mötas, diskutera och jobba för konsensus. Konsensus är den övergripande tanken med och ordet för det gemensamma Europa.

Jag är den förste att hålla med om att mycket kan bli bättre. Mycket skulle kunna ha gjorts bättre under de år som har gått. Saker och ting har fått kosta lite för mycket. Mitt första inlägg i parlamentsdebatten när jag kom till Bryssel gällde huruvida lakritspipor skulle förbjudas. Lakritspipor skulle locka ungdomar till rökning. Då fick jag gå upp och tala om att jag inte tyckte att kommissionen skulle hålla på med sådant.

Över till Vänsterpartiets och Miljöpartiets synpunkter: De har tagit upp jordbruket, fisket, regionalpolitiken, handelspolitiken, flexibilitet och byråkrati, att goda idéer stoppas och att näringslivet har problem.

Man kan alltid rada upp problem. Men om vi ska sitta och titta bakåt hela tiden när vi åker framåt kommer vi aldrig att få några visioner för

Prot. 2006/07:45
21 december

*Avgiften till
Europeiska
gemenskapen*

framtiden. Låter vi räknemissar och nationalekonomer styra politiken kommer vi inte heller så långt.

Jordbruket, som jag själv är rätt så engagerad i eftersom jag är jordbruksföretagare, hade inte klarat övergången till dagens situation om vi inte hade blivit medlemmar i EU. Vi hade inte kunnat ha vår egen separata jordbrukspolitik i Sverige, utan vi hade varit tvungna att ha samma spelregler som våra grannländer. Titta på vårt broderland Finland som har löst frågan på ett utmärkt sätt!

Regionalpolitiskt har vi tjänat mycket på att vara med i EU.

Företagsamheten har utvecklats mycket.

Vi ska vara klara över att det finns anledning att följa de frågor som kommissionen tar fram. Det finns anledning att från Sveriges sida driva och försöka stoppa vissa kostsamma idéer om vad kommissionen vill göra.

Bruttosumman är 29 miljarder, men nettopengarna kan vi även från svenskt håll och från den här salen förbättra. De gångna åren, när regeringen har varit socialdemokratisk, har Sverige varit dåligt på att ta hem pengar. Förra jordbruksministern Karl Erik Olsson satt under flera år i parlamentet och han räknade med att vi missade någonstans mellan 15 och 20 miljarder eftersom det var gemensam finansiering, vilket Socialdemokraterna inte ville ha.

Anf. 56 CHRISTER NYLANDER (fp):

Herr talman! Jag tillhör dem som tycker att vi behöver mer EU i den svenska riksdagsdebatten. Därför deltar jag gärna i den här typen av debatter, även om jag tycker att vi måste ta oss förbi att bara diskutera EU när det gäller avgiften dit.

Det är dags att lyfta sig från den ja-och-nej-debatt som reservanterna återigen ger sig in på genom att vilja utreda kostnaderna. Vi måste fundera mer på hur vi kan använda det svenska EU-medlemskapet mer effektivt, därför att det är så viktigt för Sverige.

I finansutskottet är vi överens på en hel del punkter i betänkandet. Vi är överens om att EU ska vara öppet, effektivt och dynamiskt, särskilt när det gäller de ekonomiska bitarna. Vi är helt överens om att Sverige ska bedriva en mycket återhållsam politik när det gäller EU:s avgifter och EU:s utgifter. Det tror jag att vi alla partier gemensamt står bakom.

Vi är också överens om att Sverige ska kritisera EU på de punkter där vi inte gillar EU. Motionärerna tar upp några av dessa punkter. Det gjorde också Monica Green i sitt anförande. Det är viktigt att vi lyfter oss från att låta det handla om medlemskap eller inte. Vi ska kritisera EU när EU inte är bra. Men vi ska också våga berömma EU när EU gör viktiga saker, för det är så tydligt att EU faktiskt behövs. Vi har sett det under de år som Sverige varit medlem.

Sverige är en del av Europa och det ger oss en chans att påverka vår omvärld. Det ger oss en chans att påverka miljön, de stora utmaningarna vi har framöver. Och det ger oss en chans att förstärka den svenska ekonomin men också Europas ekonomi, som vi är beroende av. Det ger oss en chans, som jag tycker att Monica Green belyste mycket bra, att bekämpa den internationella brottsligheten. Utan EU hade vi stått ganska handfallna när det gäller att bekämpa trafficking, grov ekonomisk och annan brottslighet.

Den reservation som finns till betänkandet gäller utredning av kostnader för EU-medlemskapet. Det är väldigt medvetet att den handlar om just detta. Miljöpartiet och Vänstern vill inte utreda vinsterna med EU-medlemskapet utan de vill utreda kostnaderna för medlemskapet. Det innebär att man återigen ger sig in på ja-och-nej-debatten. Det tycker jag är tråkigt. Sverige behöver Europa och Europa behöver Sverige.

Men denna typ av utredningar har gjorts så många gånger. Senast för en vecka sedan kom en utredning om vad EU har inneburit för svensk ekonomi. Jag tror att det var professor Harry Flam som hade studerat vad det svenska utanförskapet i fråga om euron har inneburit för svensk ekonomi. Han pekade på hur stora ekonomiska effekter det har fått för oss att vi står utanför och vilka förluster vi faktiskt gör. Där ges också svaret på frågan som reservanterna ställer, att EU-medlemskapet som sådant har varit mycket positivt för Sverige ekonomiskt sett, men också att utanförskapet när det gäller euron har varit negativt.

Herr talman! Eftersom jag såg att Ulf Holm, denne skånske kämpe, hade satt upp sig strax efter mig på talarlistan vill jag bara säga att den begäran som finns i reservationen är som om Ulf Holm skulle kräva att kostnaderna för Skånes medlemskap i Sverige skulle utredas. Skåne är en del av Sverige, precis som Sverige är en del av Europa. Därför ska vi fundera mer på hur Skåne använder Sverige och hur Sverige använder EU än att ständigt återkomma till denna ja-och-nej-debatt.

Anf. 57 ULF HOLM (mp):

Herr talman! Det är rätt intressant att höra en del talare här som säger att man bara ska se fördelarna. Jag har för mig att vissa borgerliga partier oftast brukar framhäva att man måste ha kostnadseffektivitet, att man måste ha reda på hur mycket olika projekt och olika myndigheter kostar, hur man hanterar pengarna och att det inte ska kosta för mycket.

Man skulle kunna föreslå att Riksrevisionen skulle få i uppdrag att utvärdera EU-medlemskapet och de olika kostnaderna.

Vi vet alla, hoppas jag, att EU:s egna revisorer går igenom EU:s budget varje år och tittar på hur pengarna används. De har kommit fram till att det finns ett ganska stort svinn. Det förekommer oegentligheter och styrningen är rätt dålig när det gäller hur de ekonomiska resurser som medlemsstaterna skickar till EU används. Det brukar också framhållas att det ligger på medlemsstaterna att hålla reda på pengarna och se till att styrningen fungerar som den ska.

Det är i det sammanhanget som vi skrivit motionen, alltså för att man faktiskt ska titta på vad det kostar. Utskottet skriver i sitt ställningstagande att de anser motionen vara negativt skriven, men då har de inte läst den. Vi framhåller där att det också finns fördelar med EU-medlemskapet, och även det borde då kunna utvärderas. Motionen är ganska neutralt skriven och det borde vara nyttigt, oavsett vilken inställning man har till EU, att veta vad det hela kostar.

Om det nu är så bra som Christer Nylander framhöll undrar jag vad ni i så fall är rädda för. Då kan ni ju visa att det finns ordning och reda i vad det kostar och att pengarna används effektivt. Huvudsyftet är att vi ska använda skattebetalarnas pengar på ett effektivt och bra sätt så att vi får ut så mycket som möjligt. Det borde även gälla avgiften till Europeiska unionen. Men tydligen får man inte tala om det.

Vi hade en lång debatt om EU:s långtidsbudget och de ekonomiska resurserna till EU under de kommande åren. I de diskussionerna var Sveriges ståndpunkt att vi ska försöka vara återhållsamma med hur mycket pengar EU får. Det är mycket bra, men då måste man fullfölja den ambitionen utifrån svenska argument och också räkna in vad EU:s jordbrukspolitik kostar. Hur stora resurser kräver de svenska myndigheterna för att klara av detta?

Det skulle kunna vara ett argument för den borgerliga regeringen, alltså att nästa gång en långtidsbudget ska antas i EU argumentera för att vi kanske inte ska ha en jordbrukspolitik i den omfattningen på EU-nivå, utan vissa delar skulle kunna åternationaliseras. Det borde ligga i alla partiers intresse att göra en sådan utvärdering.

Jag vill också hänvisa till den utvärdering som kom förra veckan om vad det kostat att vi står utanför euromedlemskapet. Det är en hypotetisk fråga som bara gäller för ja-sidan. Vår motion syftar till att alla, oavsett inställning till EU, ska få veta vad EU-medlemskapet kostar varje år. Det är det viktiga, och jag har svårt att förstå hur man kan säga nej till en sådan utredning.

Anf. 58 CHRISTER NYLANDER (fp) replik:

Herr talman! Jag kände mig nästan tvingad av Ulf Holm att begära replik.

Man ska nog vara tydlig och säga att reservationen inte handlar om att studera både för- och nackdelar, vilket Ulf Holm sade i sitt anförande, utan ni är väldigt tydliga med att det är kostnaderna som ska utvärderas. Det tycker jag är trist, för då hamnar vi i den ständiga ja-eller-nej-debatten. Jag tycker att vi ska försöka lyfta oss över den och i stället fundera på vad vi ska använda EU-medlemskapet till.

Låt mig också säga att vi för en ständig debatt om EU-medlemskapet. EU-medlemskapet påverkar Sverige hela tiden, också debatterna i denna kammare, och borde göra det ännu mer. Vi för en ständig debatt om vad EU-medlemskapet innebär för oss på många olika punkter. I finansutskottet förs en ständig debatt om vad EU-medlemskapet innebär för till exempel finansmarknaden. Det är viktigt att vi får in EU-perspektivet i olika slags debatter.

När det sedan gäller den utredning som kom förra veckan, och att den skulle vara hypotetisk, visar den att euron inneburit stora fördelar för de människor och länder som infört euron. Det är inte hypotetiskt. Det handlar om att det skapas nya jobb. Det är inte heller hypotetiskt när man ser att kostnaderna för Sveriges utanförskap är mycket stora eftersom människor i Sverige inte får de chanser som de annars skulle få. Det är inte några hypotetiska frågor. Det handlar om människors vardag.

Anf. 59 ULF HOLM (mp) replik:

Herr talman! Det är intressant att varje gång man uttalar sig om EU-medlemskapet säger Folkpartiet att vi inte ska prata om ja eller nej. Det står ingenting i motionen om ja eller nej till EU-medlemskap – ingenting. Vi tar inte upp det alls. Det vi vill ha är en seriös och neutral utvärdering av de olika kostnaderna, och då kan det givetvis handla om både plus och minus. Jag är mycket medveten om det, och vi har i motionen också skrivit att det finns delar som kan räknas till plussidan.

För att föra debatten om EU-medlemskapet framåt behöver vi inför kommande diskussioner om EU:s långtidsbudget veta vad det är som kostar, vilka summor som ska ligga på vilka nivåer. Är det verkligen det vettigaste att skicka alla dessa pengar till EU för att läggas på jordbrukspolitiken, eller kan vi inför kommande långtidsbudgetar i EU argumentera för att vissa delar bör skötas nationellt? Det innebär ju dubbelkostnader, och det är dubbelkostnaderna som är det intressanta. Om vi kan eliminera dem blir det billigare att vara med i EU. Det borde även gynna Christer Nylanders inställning.

Jag tycker att det är viktigt att vi kommer framåt i diskussionerna om EU, men det är du, Christer Nylander, som hakar upp dig på gamla ja eller nej. Jag har inte sagt någonting om det. Jag sade det inte i mitt anförande och har heller inte skrivit någonting om det i motionen. Hallå, vakna upp! Vi för en diskussion om EU-medlemskapet och om hur vi ska agera framöver. Håll dig till sakfrågan!

Anf. 60 CHRISTER NYLANDER (fp) replik:

Herr talman! Jag tror inte att det behövs en svensk offentlig utredning för att visa att ett reglerat jordbruk är sämre än en fri jordbrukspolitik. Jag tror inte att det behövs någon offentlig utredning för att visa att det är bättre utan handelshinder än med sådana. Det vet vi om, och därför har hela den svenska riksdagen den gemensamma ståndpunkten att vi ska försöka bekämpa de delarna i EU. Vi måste föra debatten om att EU inte är bra rakt över, och vi måste också kunna kritisera EU när något är dåligt. Jag tror att Ulf Holm och liberaler i denna kammare är överens om att reglering är sämre än avreglering. Det behövs ingen ny utredning om det.

Sedan har vi den ständiga debatten om kostnaderna för EU-medlemskapet. Vi kommer antagligen att föra den ännu intensivare, särskilt i finansutskottet och i EU-nämnden, när det gäller EU:s långtidsbudget. Låt oss ta den debatten då. Jag tror att jag, Ulf Holm och många andra kommer fram till samma slutsats, nämligen att det är bättre att ha en avreglerad jordbrukspolitik och en mindre reglerad handelspolitik än att ha motsatsen.

Avslutningsvis sade Ulf Holm att den reservation som finns i betänkandet handlar om kostnader och att kostnaderna kan vara både plus och minus. Kan Ulf Holm möjligen säga vilka kostnader som kan vara plus?

Anf. 61 ULF HOLM (mp) replik:

Herr talman! Det är mycket möjligt att det finns en majoritet i riksdagen som driver att EU inte ska syssla med jordbrukspolitik. Det är gott så. Men när det väl kom till slutförhandlingarna om EU:s förra långtidsbudget, den som nu börjar gälla, är frågan: Lyckades vi i förhandlingarna med de andra medlemsstaterna verkligen föra fram våra åsikter och få igenom dem? Svaret är nej. Därför måste vi tänka på hur vi ska förbereda de strategiska diskussionerna för att vinna debatten nästa gång. Då kan det vara bra att ha ett underlag som exempelvis visar vilka dubbelkostnader som finns, på både nationell nivå och EU-nivå, för att genomföra ett politikområde. Då kan vi hävda att eftersom det är fråga om mycket dubbelarbete, vilket jag tror att det kan vara inom vissa områden, är det

bättre att i stället lägga vissa delar på nationell nivå. Vi skulle på så sätt kunna övertyga flera länder om vår åsikt. Och det skulle gynna saken.

Det är det motionen handlar om. Sedan finns det säkert vissa delar i det jag för fram som en total kostnad som Christer Nylander kan irritera sig på, och det kan även finnas delar som kanske visar på plus. Det vet vi dock inte, och därför behöver vi en utredning, en oberoende granskning, så att vi får fram fakta inför framtiden.

Anf. 62 ULF SJÖSTEN (m):

Herr talman! Det här blir mitt kortaste anförande i Sveriges riksdag.

Jag vill yrka bifall till utskottets förslag i betänkandet, något som vi tyvärr förbisåg i tidigare anföranden.

Överläggningen var härmed avslutad.

(Beslut fattades under 18 §.)

15 § Ändringar i arbetslöshetsförsäkringen (förnyad behandling)

Föredrogs

arbetsmarknadsutskottets betänkande 2006/07:AU4

Ändringar i arbetslöshetsförsäkringen (förnyad behandling) (prop. 2006/07:15).

Kammaren biföll utskottets förslag att ärendet fick avgöras efter endast en bordläggning.

Anf. 63 PATRIK BJÖRCK (s):

Herr talman! Vi hade en lång debatt i går om försäkringarna och förändringarna i a-kassan. Den slutade med att vi tog initiativ till att återförvisa ärendet till utskottet. Vi ansåg att det fanns goda skäl för det beslutet. Vi hade naturligtvis också tänkt oss att arbetsmarknadsutskottets borgerliga majoritet skulle ha tagit denna möjlighet för att förbättra sitt dåliga rykte när det gäller slarviga och hafsiga beredningar. Vi lyckades inte med det, utan utskottets majoritet stod fast vid att man vill driva igenom detta trots att denna kritik från vår sida kvarstår med full kraft.

Med tanke på detta yrkar jag bifall till vår reservation 1 och därmed avslag på förslaget i betänkandet.

I detta anförande instämde Monica Green (s).

Anf. 64 JOSEFIN BRINK (v):

Herr talman! Även Vänsterpartiet stod bakom kritiken av beredningen av detta ärende, och vi stod också bakom kravet på återförvisning av ärendet till utskottet. Men även vi får nöja oss med att konstatera att inga ändringar har kommit till stånd. Därför yrkar jag bifall till reservation 1 om avslag på utskottets förslag i betänkandet.

Anf. 65 ULF HOLM (mp):

Herr talman! Även Miljöpartiet som stod bakom kravet på återförvisning av ärendet till utskottet får nu konstatera att den borgerliga majoriteten inte ändrade sig. Vi hade hoppats på det, men det gjorde den inte. Vi står givetvis fast vid vår kritik när det gäller detta ärende, och jag yrkar därför bifall till reservation 1.

Anf. 66 CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (m):

Herr talman! Jag yrkar bifall till utskottets förslag.

Överläggningen var härmed avslutad.

(Beslut fattades under 18 §.)

Prot. 2006/07:45

21 december

*Ändringar i
arbetslöshets-
försäkringen
(förnyad behandling)*

16 § Arbetsmarknad och Arbetsliv (förnyad behandling)

Föredrogs

arbetsmarknadsutskottets betänkande 2006/07:AU5

Utgiftsområdena 13 Arbetsmarknad och 14 Arbetsliv (förnyad behandling) (prop. 2006/07:1 delvis).

Kammaren biföll utskottets förslag att ärendet fick avgöras efter endast *en* bordläggning.

Anf. 67 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s):

Herr talman! Det är ju frestande att starta en ny debatt. Alla frågor är inte utredda, och det är bara mitt på dagen. Men jag ska inte skrämma upp någon, utan jag nöjer mig med att yrka bifall till våra reservationer 1, 5, 8, 20 och 23.

Anf. 68 JOSEFIN BRINK (v):

Herr talman! Även Vänsterpartiet har en hel del reservationer i betänkandet. Men för att spara kammarens tid nöjer jag mig med att yrka bifall till våra reservationer 12, 17 och 26.

Anf. 69 ULF HOLM (mp):

Herr talman! Från Miljöpartiets sida har vi en hel del reservationer på detta budgetområde. Jag står givetvis bakom samtliga, men för att vinna tid, ännu mer än de två tidigare talarna, yrkar jag bifall bara till reservationerna 3 och 10.

När det gäller reservation 10 vill jag uppmana den borgerliga alliansen att stödja denna med tanke på att arbetsmarknadsministern nu har gått ut och stött vårt förslag om att fackföreningarna ska kunna förmedla arbetstillfällen mot en viss ersättning från staten. Det är precis det som står i reservation 10. Och detta bör den borgerliga alliansen nu stödja med tanke på att ministern har uttalat sitt stöd för detta i dag.

*Arbetsmarknad
och Arbetsliv
(förnyad behandling)*

Anf. 70 CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (m):

Herr talman! När det gäller det som Ulf Holm just nu nämnde när det gäller reservation 10 kan jag naturligtvis instämma i att det finns mycket bra som står i den reservationen. Men för er som lyssnar nu kan jag säga att det på s. 55 i budgeten finns saker som så att säga lite grann möter upp det som Ulf Holm vill att vi ska göra i dag.

Men, herr talman, i dag yrkar jag bifall enbart till utskottets förslag.

Överläggningen var härmed avslutad.
(Beslut fattades under 18 §.)

17 § Beslut om ärenden som slutdebatterats den 20 december

NU3 Utgiftsområde 21 Energi

Punkt 1 (Energipolitikens inriktning)

1. utskottet

2. res. 1 (s)

3. res. 2 (v)

4. res. 3 (mp)

Förberedande votering 1:

20 för res. 2

14 för res. 3

268 avstod

47 frånvarande

Kammaren biträdde res. 2.

Förberedande votering 2:

123 för res. 1

17 för res. 2

167 avstod

42 frånvarande

Kammaren biträdde res. 1.

Huvudvotering:

159 för utskottet

119 för res. 1

33 avstod

38 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res. 1: 119 s

Avstod: 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Punkt 2 (Vattenfall AB)

1. utskottet
2. res. 4 (s)
3. res. 5 (v)

Kammaren fastställde med acklamation res. 4 som kontraproposition i huvudvoteringen.

Huvudvotering:

159 för utskottet

118 för res. 4

32 avstod

40 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res. 4: 118 s

Avstod: 16 v, 16 mp

Frånvarande: 12 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 6 v, 5 c, 3 mp

Punkt 6 (Elcertifikat för småskalig vattenkraft)

1. utskottet
2. res. 8 (s)
3. res. 9 (v)

Förberedande votering:

119 för res. 8

17 för res. 9

175 avstod

38 frånvarande

Kammaren biträdde res. 8.

Huvudvotering:

159 för utskottet

119 för res. 8

33 avstod

38 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res. 8: 119 s

Avstod: 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

Prot. 2006/07:45

21 december

SfU3 Avveckling av försäkringsdelegationerna m.m.

Punkt 1 (Avveckling av försäkringsdelegationer m.m.)

1. utskottet

2. res. 1 (s, v, mp)

Votering:

159 för utskottet

152 för res. 1

38 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res. 1: 119 s, 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Punkt 4 (Socialförsäkringsnämnder)

1. utskottet

2. res. 4 (s, v, mp)

Votering:

159 för utskottet

152 för res. 4

38 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res. 4: 119 s, 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

18 § Beslut om ärenden som slutdebatterats vid dagens sammanträde

FiU2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning

Punkt 8 (Uppgifter i lägenhetsregistret)

1. utskottet

2. res. (v)

Votering:

292 för utskottet

17 för res.

1 avstod

39 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 118 s, 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c, 15 mp

För res.: 17 v

Avstod: 1 mp

Frånvarande: 12 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Prot. 2006/07:45

21 december

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

FiU3 Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner

Punkt 1 (Anslagen för 2007 inom utgiftsområde 25)

1. utskottet

2. res. 1 (s)

Votering:

160 för utskottet

129 för res. 1

19 avstod

41 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 23 c, 2 mp

För res. 1: 119 s, 1 v, 9 mp

Avstod: 16 v, 1 c, 2 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 6 mp

Punkt 2 (Kommunalekonomisk utjämning)

Utskottets förslag till beslut med godkännande av

1. utskottets motivering

2. motiveringen i res. 2 (s, v, mp)

Votering:

159 för utskottet

152 för res. 2

38 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag till beslut med godkännande av utskottets motivering.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res. 2: 119 s, 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Punkt 3

Kammaren biföll utskottets förslag.

FiU4 Utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m.
Kammaren biföll utskottets förslag.

FiU5 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska gemenskapen
Punkterna 1–3
Kammaren biföll utskottets förslag.

Punkt 4 (Sveriges kostnader för EU-medlemskapet)

1. utskottet
2. res. (v, mp)

Votering:

278 för utskottet

33 för res.

38 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 119 s, 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c

För res.: 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

AU4 Ändringar i arbetslöshetsförsäkringen (förnyad behandling)

Punkt 1 (Avslag på propositionen m.m.)

1. utskottet
2. res. 1 (s, v, mp)

Votering:

158 för utskottet

151 för res. 1

40 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 23 fp, 19 kd, 23 c

För res. 1: 118 s, 17 v, 16 mp

Frånvarande: 12 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 6 c, 3 mp

Punkterna 2–9

Kammaren biföll utskottets förslag.

AU5 Utgiftsområdena 13 Arbetsmarknad och 14 Arbetsliv (förnyad behandling)

Punkt 1 (Allmänna frågor om arbetsmarknadspolitiken)

1. utskottet
2. res. 1 (s)
3. res. 3 (mp)

Förberedande votering:

121 för res. 1

17 för res. 3

169 avstod

42 frånvarande

Kammaren biträdde res. 1.

Huvudvotering:
160 för utskottet
117 för res. 1
33 avstod
39 frånvarande
Kammaren biföll utskottets förslag.
Partivis fördelning av rösterna:
För utskottet: 1 s, 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c
För res. 1: 117 s
Avstod: 17 v, 16 mp
Frånvarande: 12 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Punkt 3 (Ett reformerat arbetsmarknadsverk)

1. utskottet
2. res. 5 (s)
Votering:
179 för utskottet
119 för res. 5
13 avstod
38 frånvarande
Kammaren biföll utskottets förslag.
Partivis fördelning av rösterna:
För utskottet: 1 s, 93 m, 23 fp, 19 kd, 4 v, 24 c, 15 mp
För res. 5: 118 s, 1 mp
Avstod: 13 v
Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp
Peter Pedersen (v) anmälde att han avsett att avstå från att rösta men markerats ha röstat ja.

Punkt 5 (Aktörer på arbetsförmedlingsområdet)

1. utskottet
2. res. 8 (s)
3. res. 10 (mp)
Förberedande votering:
116 för res. 8
16 för res. 10
177 avstod
40 frånvarande
Kammaren biträdde res. 8.
Huvudvotering:
157 för utskottet
119 för res. 8
33 avstod
40 frånvarande
Kammaren biföll utskottets förslag.
Partivis fördelning av rösterna:
För utskottet: 93 m, 23 fp, 18 kd, 23 c
För res. 8: 119 s
Avstod: 17 v, 16 mp
Frånvarande: 11 s, 4 m, 5 fp, 6 kd, 5 v, 6 c, 3 mp

Punkt 7 (Övriga arbetsmarknadspolitiska program)

1. utskottet

2. res. 12 (v)

Votering:

196 för utskottet

17 för res. 12

95 avstod

41 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 38 s, 93 m, 23 fp, 18 kd, 24 c

För res. 12: 17 v

Avstod: 79 s, 16 mp

Frånvarande: 13 s, 4 m, 5 fp, 6 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Christina Axelsson, Margareta Israelsson, Yilmaz Kerimo, Carina Moberg, Gunnar Sandberg och Björn von Sydow (alla s) anmälde att de avsett att avstå från att rösta men markerats ha röstat ja.

Punkt 10 (Kommunernas ansvar för flyktingmottagande)

1. utskottet

2. res. 17 (v)

Votering:

202 för utskottet

17 för res. 17

88 avstod

42 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 27 s, 93 m, 23 fp, 19 kd, 24 c, 16 mp

För res. 17: 17 v

Avstod: 88 s

Frånvarande: 15 s, 4 m, 5 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Yilmaz Kerimo, Gunnar Sandberg och Björn von Sydow (alla s) anmälde att de avsett att avstå från att rösta men markerats ha röstat ja.

Punkt 13 (Allmänna frågor om arbetslivspolitiken)

1. utskottet

2. res. 20 (s)

Votering:

158 för utskottet

119 för res. 20

33 avstod

39 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 93 m, 22 fp, 19 kd, 24 c

För res. 20: 119 s

Avstod: 17 v, 16 mp

Frånvarande: 11 s, 4 m, 6 fp, 5 kd, 5 v, 5 c, 3 mp

Punkt 16 (En ny jämställdhetsmyndighet)

Övriga punkter

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 12.18 på förslag av förste vice talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 12.30 för att finansutskottet skulle beredas möjlighet att sammanträda.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 12.30.

Prot. 2006/07:45
21 december

19 § Bordläggning

Anmälades och bordlades
Finansutskottets betänkande
2006/07:FiU10 Statsbudget för 2007

20 § Kammaren åtskildes kl. 12.32.

Förhandlingarna leddes
av talmannen från sammanträdet början till och med 12 § anf. 43 (del-
vis),
av förste vice talmannen därefter till ajourneringen kl. 12.18 och
av talmannen därefter till sammanträdet slut.

Vid protokollet

ULF CHRISTOFFERSSON

/Eva-Lena Ekman

1 § Justering av protokoll.....	1
2 § Utökning av antalet suppleanter i EU-nämnden.....	1
3 § Val av extra suppleant i EU-nämnden	1
4 § Anmälan om kompletteringsval till riksbanksfullmäktige.....	1
5 § Ny riksdagsledamot	2
6 § Anmälan om återtagande av plats i riksdagen	2
7 § Avsägelse.....	2
8 § Meddelande om preliminär plan för kammarens sammanträden.....	2
9 § Meddelande om partiledardebatt.....	2
10 § Hänvisning av ärenden till utskott samt beslut om förlängd motionstid.....	3
11 § Samhällsekonomi och finansförvaltning.....	3
Finansutskottets betänkande 2006/07:FiU2.....	3
Anf. 1 ANNA LILLIEHÖÖK (m).....	3
Anf. 2 SONIA KARLSSON (s)	4
Anf. 3 EGON FRID (v)	5
Anf. 4 GÖRAN PETTERSSON (m)	6
Anf. 5 CHRISTER NYLANDER (fp).....	7
Anf. 6 SONIA KARLSSON (s) replik	8
Anf. 7 CHRISTER NYLANDER (fp) replik	8
Anf. 8 SONIA KARLSSON (s) replik	8
Anf. 9 CHRISTER NYLANDER (fp) replik	8
Anf. 10 ROGER TIEFENSEE (c)	9
Anf. 11 EGON FRID (v) replik.....	10
Anf. 12 ROGER TIEFENSEE (c) replik	10
Anf. 13 EGON FRID (v) replik.....	10
Anf. 14 ROGER TIEFENSEE (c) replik	11
Anf. 15 SONIA KARLSSON (s) replik	11
Anf. 16 ROGER TIEFENSEE (c) replik	11
Anf. 17 SONIA KARLSSON (s) replik	12
Anf. 18 ROGER TIEFENSEE (c) replik	12
(Beslut fattades under 18 §.).....	12
12 § Allmänna bidrag till kommuner.....	12
Finansutskottets betänkande 2006/07:FiU3.....	12
Anf. 19 PER ÅSLING (c)	12
Anf. 20 TOMMY TERNEMAR (s)	13
Anf. 21 MARIE ENGSTRÖM (v)	15
Anf. 22 MIKAELA VALTERSSON (mp).....	16
Anf. 23 ANNA LILLIEHÖÖK (m).....	17
Anf. 24 TOMMY TERNEMAR (s) replik	19
Anf. 25 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik	19
Anf. 26 TOMMY TERNEMAR (s) replik	20
Anf. 27 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik	20
Anf. 28 MARIE ENGSTRÖM (v) replik	20

Anf. 29 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik	21
Anf. 30 MARIE ENGSTRÖM (v) replik	21
Anf. 31 ANNA LILLIEHÖÖK (m) replik	21
Anf. 32 JÖRGEN JOHANSSON (c).....	22
Anf. 33 TOMMY TERNEMAR (s) replik	23
Anf. 34 JÖRGEN JOHANSSON (c) replik	23
Anf. 35 TOMMY TERNEMAR (s) replik	24
Anf. 36 JÖRGEN JOHANSSON (c) replik	24
Anf. 37 GUNNAR ANDRÉN (fp).....	24
Anf. 38 MARIE ENGSTRÖM (v) replik	27
Anf. 39 GUNNAR ANDRÉN (fp) replik.....	27
Anf. 40 MARIE ENGSTRÖM (v) replik	28
Anf. 41 EMMA HENRIKSSON (kd)	28
Anf. 42 AGNETA GILLE (s)	29
Anf. 43 JÖRGEN JOHANSSON (c).....	31
Anf. 44 AGNETA GILLE (s) replik	31
Anf. 45 JÖRGEN JOHANSSON (c) replik	32
Anf. 46 AGNETA GILLE (s) replik	32
Anf. 47 EMMA HENRIKSSON (kd) replik	32
Anf. 48 AGNETA GILLE (s) replik	33
Anf. 49 EMMA HENRIKSSON (kd) replik	33
Anf. 50 AGNETA GILLE (s) replik	34
Anf. 51 STEFAN ATTEFALL (kd).....	34
(Beslut fattades under 18 §.)	35
13 § Statsskuldsräntor m.m.	35
Finansutskottets betänkande 2006/07:FiU4	35
(Beslut fattades under 18 §.)	35
14 § Avgiften till Europeiska gemenskapen	35
Finansutskottets betänkande 2006/07:FiU5	35
Anf. 52 ANN-CHARLOTTE HAMMAR JOHNSSON (m).....	35
Anf. 53 JACOB JOHNSON (v)	36
Anf. 54 MONICA GREEN (s)	36
Anf. 55 PEDER WACHTMEISTER (m).....	37
Anf. 56 CHRISTER NYLANDER (fp)	38
Anf. 57 ULF HOLM (mp).....	39
Anf. 58 CHRISTER NYLANDER (fp) replik	40
Anf. 59 ULF HOLM (mp) replik	40
Anf. 60 CHRISTER NYLANDER (fp) replik	41
Anf. 61 ULF HOLM (mp) replik	41
Anf. 62 ULF SJÖSTEN (m).....	42
(Beslut fattades under 18 §.)	42
15 § Ändringar i arbetslöshetsförsäkringen (förnyad behandling).....	42
Arbetsmarknadsutskottets betänkande 2006/07:AU4	42
Anf. 63 PATRIK BJÖRCK (s).....	42
Anf. 64 JOSEFIN BRINK (v).....	42
Anf. 65 ULF HOLM (mp).....	43

Anf. 66 CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (m).....	43	Prot. 2006/07:45
(Beslut fattades under 18 §.).....	43	21 december
16 § Arbetsmarknad och Arbetsliv (förnyad behandling)	43	
Arbetsmarknadsutskottets betänkande 2006/07:AU5.....	43	
Anf. 67 SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s)	43	
Anf. 68 JOSEFIN BRINK (v)	43	
Anf. 69 ULF HOLM (mp).....	43	
Anf. 70 CATHARINA ELMSÄTER-SVÄRD (m).....	44	
(Beslut fattades under 18 §.).....	44	
17 § Beslut om ärenden som slutdebatterats den 20 december.....	44	
NU3 Utgiftsområde 21 Energi.....	44	
SfU3 Avveckling av försäkringsdelegationerna m.m.	46	
18 § Beslut om ärenden som slutdebatterats vid dagens		
 sammanträde	46	
FiU2 Utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och		
finansförvaltning	46	
FiU3 Utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner	47	
FiU4 Utgiftsområde 26 Statsskuldsräntor m.m.	48	
FiU5 Utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska		
gemenskapen	48	
AU4 Ändringar i arbetslöshetsförsäkringen (förnyad		
behandling).....	48	
AU5 Utgiftsområdena 13 Arbetsmarknad och 14 Arbetsliv		
(förnyad behandling)	48	
Ajournering.....	51	
Återupptagna förhandlingar	51	
19 § Bordläggning.....	52	
20 § Kammaren åtskildes kl. 12.32.....	52	

